PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I — Nr. 73
Vineri 7 ianuarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Adunările generale de bilanț și alegeri — mijloc de îmbunătățire a activității G. A. C.

In curind, în gospodăriile colective și întovărășirile agricole din țara noastră vor avea loc adunările generale de bilanț și alegerea noilor organe de conducere. Adunările generale de bilanț și alegeri constituie un eveniment de mare însemnătate în viața gospodăriilor colective. Cu prilejul acestor adunări, colectiviștii folosindu-se de drepturile care le sînt date prin statut, vor analiza în spirit critic și autocritic întreaga activitate desfășurată în decursul anului care a trecut.

La capătul unui an de muncă însuflețită, multe gospodării colective se pot mîndri cu succesele dobîndite în sporirea producției agricole, în creșterea avutului obștesc și a bunăstării colectiviștilor. Lucrînd cu hărnicie și aplicînd pe scară largă metodele agrotehnice înaintate, colectiviștii au izbutit să învingă vremea neprielnică și să smulgă pămîntului roade tot mai îmbelșugate. Așa bunăoară, gospodăriile colective din comunele Lenauheim, regiunea Arad, și Valea lui Mihai, regiunea Oradea, au cules recolte la hectar de peste 4.000 kg porumb boabe, 25.000 kg sfeclă de zahăr, etc.

Numeroase gospodării colective au obținut în anul care a trecut importante succese și în ceea ce privește extinderea culturilor de plante tehnice, dezvoltarea ramurilor de producție aducătoare de mari venituri — îndeosebi a creșterii animalelor — ridicarea de construcții gospodărești, etc.

Grăitor în această direcție este exemplul gospodăriilor colective din *comunele Berveni-Baia Mare, Ceacu*-București, Pechea-Galați, Palazul Mare-Constanța și multe altele, care folosind cu pricepere resursele lor interne și sprijinul acordat de stat, au dezvoltat multilateral producția obștească, ceea ce le-a permis să obțină mari venituri bănești, devenind astfel gospodării agricole colective milionare.

Aceste succese obținute de gospodăriile colective în cursul anului 1954 au contribuit la îmbunătățirea aprovizionării populației, la crearea condițiilor care au dat posibilitate statului să desființeze sistemul de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

Succesele dobîndite de gospodăriile colective în decursul anului care a trecut se datoresc muncii harnice și însuflețite a colectiviștilor, respectării cu strictețe a prevederilor statutului model, bunei organizări a muncii în brigăzile permanente de producție, participării regulate a colectiviștilor la toate lucrările agricole, etc.

De aceea, colectiviștii au datoria ca în cadrul adunărilor generale de bilanț să analizeze în lumina prevederilor statutului model, întreaga activitate de peste an, pentru a scoate la iveală greutățile și lipsurile care au frînat dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Este în interesul fiecărui membru al gospodăriilor colective să ia parte activă la pregătirea și desfășurarea adunărilor, să-și spună părerea în toate problemele privind buna organizare a muncii, întărirea disciplinei, evidența muncii, etc. El trebuie să înțeleagă că de hărnicia cu care va munci, de contribuția pe care o va da la buna desfășurare a întregii vieți a gospodăriei colective, depinde bunul mers al gospodăriei, creșterea avuției obștești și a bunăstării colectiviștilor.

In unele gospodării colective, datorită conducerii defectuoase a treburilor gospodărești, mai dăinuie încă lipsuri mari în organizarea muncii, în aplicarea normelor și ținerea evidenței zilelor-muncă. Așa, de pildă, la gospodăriile colective din comunele Frătești și Șoldanu, regiunea București, organizarea muncii este formală, brigăzile permanente de producție lucrînd de-a valma. La gospodăriile colective din comunele Mîndruloc, regiunea Arad, și Ianca, regiunea Galați, normele sînt trecute după ochi, iar evidența muncii nu este ținută la zi. Asemenea lipsuri au făcut ca unele gospodării colective să nu se dezvolte pe măsura posibilităților pe care le-au avut. De aceea, colectiviștii au datoria de a dezvălui cu curaj astfel de lipsuri, de a critica cu asprime pe cei care se fac vinovați de existența lor.

De asemenea, în cadrul adunărilor generale de bilanț, trebuie combătută cu hotărîre atitudinea înapoiată a unor colectiviști față de sporirea și ocrotirea proprietății obștești — izvorul forței și trăiniciei gospodăriei colective. In unele gospodării colective se manifestă încă lipsa de grijă în păstrarea inventarului gospodăresc și în întreținerea animalelor, se face risipă de materiale, de semințe și mijloace bănești, etc.

Un rol important în pregătirea și desfășurarea adunărilor generale de bilanț îl au comisiile de revizie. In multe gospodării colective, comisiile de revizie au desfășurat o rodnică activitate, veghind permanent la respectarea tuturor prevederilor statutului. Trebuie spus însă că în unele gospodării colective, aceste comisii n-au devenit încă cu adevărat acel organ menit să exercite controlul obștesc asupra activității gospodăriei care să dezvăluie orice încălcare a prevederilor statutului model — legea de bază a vieții gospodăriilor colective.

O condiție de primă însemnătate *pentru întărirea neconte*nită a gospodăriei colective este ca în fruntea gospodăriei și a principalelor ei sectoare de activitate să fie oameni cinstiți, capabili, cu dragoste de muncă și grijă față de avutul obștesc.

De aceea, cu prilejul adunărilor generale de bilanț, cole*ctiviștii trebuie* să aleagă în organele de conducere ale gospodăriei pe acei oameni care au dovedit prin hărnicie, spirit de inițiativă, pricepere și dragoste față de muncă și de avutul obștesc, că merită să aibă încrederea colectiviștilor.

Pentru ca adunările generale de bilanț să contribuie efectiv la întărirea gospodăriilor colective, organele agricole și de stat au datoria să ajute consiliile de conducere în organizarea acestor adunări generale. Inginerii și tehnicienii agronomi, îndrumătorii organizatori și contabili precum și celelalte organe care răspund de îndrumarea tehnico-organizatorică a gospodăriilor colective, trebuie să ajute consiliile de conducere la întocmirea dărilor de seamă anuale, astfel că aceste dări de seamă să redea felul cum au fost aplicate prevederile statutului model, măsurile luate pentru sporirea producției la hectar și dezvoltării multilaterale, felul cum a fost planificată și organizată munca, sprijinul pe care l-a primit gospodăria din partea S.M.T.-ului și organelor agricole, etc.

Pregătindu-se temeinic pentru adunările generale de bilanț și alegeri, colectiviștii nu trebuie să neglijeze nici un moment aplicarea măsurilor agrotehnice de iarnă, privind îngrijirea culturilor, efectuarea la vreme a reparațiilor, alegerea și tratarea semințelor, căratul gunoiului la cîmp, precum și celelalte pregătiri menite să asigure succesul campaniei de primăvară.

Sprijinind gospodăriile colective în pregătirea și desfășurarea adunărilor generale de bilanț, în traducerea în viață a hotărîrilor luate, organele agricole și de stat vor aduce o importantă contribuție la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, la transformarea lor în mari producătoare de produse agricole, în centre de atracție pe calea socialismului a întregii țărănimi muncitoare.

Toată atenția îngrijirii semănăturilor în timpul iernii

In ultima vreme, în unele regiuni ale țării, cum sînt: regiunea Stalin, Oradea, Bacău, Suceava și altele, au căzut însemnate cantități de zăpadă.

Trebuie știut că reținerea zăpezii pe ogoare este o măsură agrotehnică deosebit de însemnată pentru toate culturile.

Știința și practica agricolă au dovedit că prin reținerea zăpezii pe ogoare se obțin mari sporuri de recolte, chiar și în regiunile secetoase și bîntuite de vînturi și geruri aspre. Aceasta, întrucît stratul de zăpadă așternut peste semănături le ferește pe acestea de îngheț. Totodata, apa provenită din zăpada reținută pe semănături și arături, asigură umezeala necesară dezvoltării plantelor în toate fazele de vegetație.

Este deci în interesul fiecărui țăran muncitor să confecționeze și să așeze pe semănături cît mai multe parazăpezi de nuiele, tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb etc, care să împiedice spulberarea zăpezii.

O altă măsură importantă menită să asigure ieșirea semănăturilor din iarnă în bune condiții este și distrugerea pojghiței de ghiață care provoacă înăbușirea plantelor. Inlăturarea pojghiței se poate face fie cu ajutorul diferitelor unelte agricole, fie lăsînd să treacă turmele de oi peste semănături.

De asemenea, trebuie împrăștiate straturile prea groase de zăpadă, straturi de peste 50 cm, care și ele lipsesc plantele de aer, provocîndu-le pieirea.

Pentru următoarele zile se prevăd noi căderi de zăpadă, și în unele regiuni geruri aspre. Este o datorie de seamă a tuturor inginerilor și tehnicienilor agronomi, a tuturor agenților agricoli să îndrume permanent pe țăranii muncitori pentru folosirea tuturor mijloacelor și posibilităților în vederea apărării semănăturilor de îngheț și asigurării apei în sol, condiție de seamă în obținerea unei recolte bogate.

Sporirea producției agricole-condiție de bază pentru îmbunătățirea aprovizionării populației

Pentru noi succese în muncă

In ajunul Anului Nou a venit la saivanul nostru de oi de la secția Strîmbu, tovarășul Ciotor Grigore, directorul gospodăriei. După ce s-a interesat cum merg treburile în sectorul unde muncim, a scos din buzunar un ziar care apăruse cu o zi mai înainte.

— Știți voi ce scrie în ziarul acesta? ne-a întrebat el. Ia apropiați-vă să vă citesc.

Am făcut roată în jurul lui, eu și cei șase ciobani care îngrijim de oi. Tovarășul Ciotor ne-a citit apoi cuvînt cu cuvînt Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea cartelelor.

Am primit cu toții Hotărîrea cu mare bucurie. Am înțeles bine că desființarea cartelelor a fost cu putință datorită succeselor obținute de oamenii muncii din țara noastră în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat.

Și noi ne putem mîndri cu asemenea succese, deși în anul trecut sectorul nostru ovin a trecut prin unele greutăți serioase. La începutul anului, în a doua jumătate a lunii ianuarie și în februarie, tocmai în perioada fătării oilor, a trebuit să ne luptăm aprig cu nămeții, pentru a menține în viață atît efectivul ce-l aveam, cît și mieii ce se nășteau.

Mai tîrziu am întîmpinat greutăți și din cauza slabei calități a pășunilor. Dar prin buna îngrijire a oilor, prin folosirea metodelor înaintate, printre care și me*toda însămînțării artificiale a oilor, sec*torul nostru a reușit nu numai să-și îndeplinească, ci să-și depășească chiar planul pe 1954. Așa, de exemplu, trebuia să obținem 18.000 litri de lapte de oaie și am muls 31.000 litri. La miei am avut planificat 915 și am dobîndit 993.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea cartelelor și la reducerea unor prețuri ne-a însuflețit să muncim și mai cu spor în 1955.

Incă din primele zile ale noului an, noi am luat măsuri care să asigure celor trei saivane de la secția Strîmbu furaje suficiente, ne-am pregătit truse medicale și alte lucruri trebuitoare în vreme de iarnă. Totodată a început verificarea datelor la care a avut loc monta oilor, ca astfel să se acorde de îndată îngrijirile prevăzute de zoovetminim acelor ce urmează să fete în curînd.

Ciobanii fruntași Toma Tăbîrcă și Niță Barbu au și luat unele măsuri, separînd de celelalte oi pe cele ce trebuie să nască.

Noi ne luăm angajamentul să muncim cu vrednicie și să urmăm cu regularitate cursul profesional, pentru a îngriji oile cît mai bine și a obține astfel tot mai mari depășiri de plan.

DRAGHIȚA AUREL
brigadier în sectorul ovin al gospodăriei agricole de stat „Filimon Sîrbu", regiunea Galați

UN SPRIJIN FRĂȚESC

Ca și la celelalte S. M. T.-uri și gospodării agricole de stat din țara noastră, și la S. M. T. „1 Mai"-Brăila a sosit zilele trecute o echipă de specialiști în motoare, detașați temporar din industrie, pentru a-i ajuta pe mecanizatori să termine repararea utilajului agricol la timp și în cele mai bune condiții tehnologice.

Chiar din prima zi de lucru ei au trecut la organizarea lucrărilor după metoda sovietică de reparații pe ansamble. Datorită sprijinului dat de către specialiștii veniți din industrie și avîntului mecanizatorilor antrenați în întrecerea socialistă, în primele trei zile ale noului an la S.M.T. „1 Mai" au fost reparate și date în rodaj 4 motoare de tractor K. D. 35 și I.A.R.

In clișeul de mai sus, de la stînga la dreapta: mecanicii Mironidis Dumitru, Constantin Nicolaie, Costică Gherguș și Haret Constantin, de la uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila, membrii echipei de specialiști veniți la S.M.T. „1 Mai".

Ne pregătim temeinic pentru muncile de primăvară

Anul trecut, comuna noastră s-a situat printre comunele fruntașe din raionul Sighișoara, în ceea ce privește executarea muncilor agricole în diferite perioade. Atît însămînțările de primăvară, *cît și lucrările de întreți*nere a culturilor au fost făcute la timpul potrivit, ceea ce a contribuit mult la sporirea producției agricole. Numeroși țărani muncitori, printre care Ion Drăghici, Gheorghe Bîrsan și alții au dobîndit, în ciuda timpului neprielnic, peste 3.000 kg porumb boabe la hectar.

Ceea ce a îngăduit țăranilor muncitori din comuna noastră să execute lucrările agricole la timp și în condițiuni bune, este faptul că ei și-au pregătit încă din timpul iernii întregul inventar agricol necesar muncilor de primăvară. Avînd uneltele și semințele pregătite, țăranii muncitori au putut începe și deci termina la momentul potrivit, însămînțările, ca și celelalte lucrări agricole.

Pentru a-i sprijini pe țăranii muncitori, ca și în anul acesta să obțină producții sporite la hectar, Comitetul executiv al sfatului popular al comunei noastre a luat din vreme măsurile cuvenite pentru a asigura buna pregătire a campaniei însămînțărilor de primăvară. Astfel, comuna a fost împărțită pe sectoare, de fiecare sector răspunzînd cîte un membru din Comitetul executiv *al sfatului popular c*omunal și cîte un deputat. Aceștia merg adesea pe la casele țăranilor muncitori, îndemnîndu-i să grăbească pregătirile, și anunțîndu-le zilele cînd sînt programați să-și ducă uneltele agricole, spre a fi reparate, la cele două ateliere de fierărie din comună.

Ca urmare a acestei acțiuni, la cele două ateliere de fierărie ale comunei poți vedea zilnic numeroși țărani muncitori, care-și aduc la reparat plugurile, grapele, semănătorile, căruțele și alte unelte. Pînă mai acum cîteva zile, au și fost reparate 51 pluguri, 46 grape, 3 semănători mari de grîu și altele. De asemenea au fost puse în stare de funcționare toate uneltele agricole ce se găsesc la centrul de închiriat mașini și unelte al cooperativei.

In privința alegerii și pregătirii semințelor, o muncă susținută duce agentul agricol care este ajutat îndeaproape de tehnicienii agronomi de la secția agricolă a sfatului *popular raional. De aseme*nea la căminul cultural din comună au fost ținute conferințe, în care li s-a vorbit țăranilor muncitori despre importanța alegerilor și pregătirii semințelor ce urmează a fi însămînțate la primăvară cît și despre felul cum trebuie făcută încercarea puterii lor de încolțire.

Cooperativa din comuna noastră ne-a dat un ajutor însemnat, în munca de pregătire a utilajului agricol. Ea s-a aprovizionat cu cărbune și materialul trebuitor reparațiilor.

Un puternic îndemn în lupta pentru dobîndirea de recolte bogate la hectar îl constituie Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Citind și cunoscînd cuprinsul acestei hotărîri, țăranii muncitori din comuna noastră vor munci cu și mai multă hotărîre pentru a obține recolte tot mai mari, fapt care le va da putința să-și sporească veniturile prin valorificarea unor cantități tot mai mari de produse agricole la cooperativă sau pe piață.

NICOLAE PINTEA
președintele Comitetului executiv al sfatului popular din comuna Albești, raionul Sighișoara

Mă voi strădui să obțin o recoltă cît mai mare la hectar

Ca toți ceilalți oameni ai muncii, noi, țăranii muncitori din comuna Străoane, am citit și discutat cu mult interes Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

Măsurile luate de partid și guvern prin Hotărîrea cu privire la trecerea la comerțul fără cartele și reducerea prețurilor la unele mărfuri, printre care mașini și unelte agricole, căruțe, lanțuri și altele, vin și în sprijinul nostru, al oamenilor muncii de pe ogoare.

Fiecare dintre noi ne dăm seama că pentru a avea la îndemînă mărfuri cît mai multe și mai ieftine, pentru ca oamenii muncii să fie cît mai bine aprovizionați, trebuie — așa cum ne învață partidul — să sporim necontenit producția agricolă. Noi știm că numai printr-o producție tot mai mare de cereale, de lapte, carne, ouă, putem ajunge să avem belșug de alimente în țară și în gospodăriile noastre, să ne sporim veniturile prin vînzarea produse*lor ce ne prisosesc.*

Pentru a-mi da și eu contribuția la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate, sînt hotărît ca în anul 1955 să-mi muncesc pămîntul pe care-l am și mai bine ca în anul trecut. Voi semăna porumbul și sfecla la timpul cel mai potrivit, voi întreține culturile cu grijă, folosind în muncă toate învățăturile căpătate la cercul agrozootehnic care se ține la căminul cultural. De altfel, din proprie experiență eu m-am convins de foloasele aplicării regulilor agrotehnice. Anul trecut, lucrînd pămîntul după îndemnul tehnicienilor de la raion, am obținut 4.914 kg porumb boabe la hectar. In toamna anului care a trecut, am însămînțat grîul încă de la 3 septembrie în teren bine lucrat și îngrășat. Acum îmi crește inima de bucurie, căci iarna l-a găsit bine înfrățit și dezvoltat. De asemenea, în toamnă am arat adînc întreaga suprafață de teren pe care o voi însămînța în primăvară, băgînd totodată sub brazdă gunoi de grajd bine putrezit. Mi-am pregătit și sămînța necesară pentru însămînțările de primăvară, pe care o păstrez la un loc ferit de umezeală. Toate uneltele mele sînt de pe acum reparate și bine adăpostite.

Ca și în anul trecut, în anul acesta am să caut să fiu primul din comună la predarea cotelor de cereale și produse animale cuvenite statului, iar surplusul de cereale îl voi valorifica prin cooperativă și pe piață.

In felul acesta voi contribui și eu, după puterile mele, la îmbunătățirea aprovizionării populației, la întărirea patriei noastre dragi.

GHEORGHE GHEORGHIU
țăran muncitor din comuna Străoane, regiunea Bîrlad

Primele succese

Maistrul mecanic Nițu Mihalache este un muncitor vrednic, prețuit de toți tovarășii de la fabrica „Electroputere" din Craiova. Luna trecută, cînd a aflat că unii tovarăși din fabrică pleacă să lucreze în agricultură, Nițu Mihalache și-a arătat dorința de a pleca și el. Voia să fie printre acei care — alături de oamenii muncii de pe ogoare — vor lupta pentru traducerea în viață a proiectului Directivelor celui de-al II-lea Congres al partidului, pentru sporirea continuă a producției agricole.

Exemplul „meșterului" a fost urmat și de alți muncitori: lăcătușul Duruleț Dumitru și Duță Aurel, fierarul Drăgan Simion, mecanicul Andrei Constantin și alții. Ei au fost repartizați pentru a lucra împreună la gospodăria agricolă de stat Romanești, din regiunea Craiova. Luîndu-și rămas bun de la tovarășii lor de muncă de la „Electroputere", ei au pornit hotărîți să depună o muncă însuflețită pentru repararea tuturor uneltelor și mașinilor agricole de la G.A.S. Romanești și pentru a ajuta la îmbunătățirea calificării muncitorilor din atelierul mecanic al acestei gospodării.

★

...3 ianuarie 1955... Prima zi de lucru în acest an. In aceste clipe într-un colț îndepărtat de țară un miner coboară în abataj; un oțelar se îndreaptă spre cuptor hotărît ca în această zi să dea patriei dragi mai mult oțel. Pretutindeni, în întreaga țară, în această primă zi de muncă a noului an, oamenii se îndreaptă spre locurile lor de muncă hotărîți să dobîndească succese cît mai mari. Mecanizatorii de la G.A.S. Romanești și-au luat angajamentul ca în ziua aceasta să obțină mari depășiri de normă.

Dimineața, pe ulițele încă adormite ale Romaneștiului zăbovește valul răcoros al ceței. Din depărtare, sunetul ascuțit și puternic al sirenei de la „Electroputere" anunță începutul unei noi zile de lucru.

Curînd, ulițele prind viață.

Salutul obișnuit este însoțit în această dimineață de o urare de an bun și noi succese în lupta pentru construirea vieții noi...

— Noroc bun tovarăși și la mulți ani!

— La mulți ani și spor la muncă!

Peste apa Jiului stăruie încă pînza albure a ceței... In curtea gospodăriei, dinspre ateliere, străbate un cîntec voios...

...„Și-acel ce-n viață nu știe să lupte,
Nu va învinge nici unde și nici cînd"...

Cîntă mecanicul șef de atelier Damian Gheorghe. Il îngînă Chiciu Dumitru, unul din lăcătușii veniți de la „Electroputere"... Toți își pregătesc sculele pentru a începe o nouă zi de lucru.

Intr-unul din ateliere lucrează și maistrul mecanic Nițu Mihalache. Conduce lucrările la postul 3 al reparațiilor pe ansamble. Ceva mai încolo, la postul unu, cîțiva mecanizatori lucrează la curățitul tractoarelor; alții — la postul doi — le demontează și spală piesele. In altă parte se face revizia pieselor și recondiționarea, după care urmează montarea, etc...

In atelierele gospodăriei agricole de stat Romanești, munca este organizată după metoda sovietică a reparațiilor pe ansamble. Roadele aplicării acestei metode sînt bogate. Iată, de pildă, la sfîrșitul acestei zile, cînd înnegurarea a învăluit atelierele, mecanizatorii de la G.A.S. Romanești au înscris pe tabla de onoare primele succese dobîndite în anul 1955: depășiri de normă între 20—45 la sută; două rutiere și un KD 35 reparate cu două zile înainte de termen, gata pentru rodaj.

Maistrul controlor Drăgancea Florea, împreună cu inginerul șef Diaconu, le-a revizuit și s-au arătat mulțumiți. Inginerul a felicitat pe cei care prin munca lor au contribuit la această primă victorie din noul an. A evidențiat îndeosebi pe lăcătușii Chiciu Dumitru și Duruleț Dumitru care, lucrînd la reparatul mașinilor agricole, au confecționat de două ori mai multe tuburi de semănători decît prevedea norma zilnică.

Ajutorul dvs, al celor veniți din industrie, ne este deosebit de prețios, a spus inginerul. Țin să-i mulțumesc și tov. Nițu Mihalache care și-a organizat bine echipa la reparațiile pe ansamble.

Cînd i s-a strîns mîna cu putere, tovărășește, maistrul mecanic Nițu Mihalache a simțit cum un val cald de bucurie îi năvălește în piept:

— C... un deceniu în urmă, ne spune Nițu Mihalache, prima zi de lucru a anului a însemnat pentru mine o mare durere. Mîna mi-a fost lovită cu cruzime în fabrica capitalistului Malaxa, de șeful meu, Cărăbușu...

Pe atunci lucram la strung. Dar nu eram strungar, așa cum aș fi dorit. Căram doar vagonetele cu șpan... Eram socotit nevolnic, nepriceput. Acum aceeași mînă lucrează cu drag la repararea uneltelor și mașinilor agricole... Toți tovarășii din echipa mea m-au ajutat. Și Dobrian Traian a lucrat de data asta cu tragere de inimă.

— De ce, pînă și Dobrian? am întrebat curios.

Și atunci, șeful de atelier, Damian Gheorghe, mi-a spus în cîteva cuvinte povestea tractoristului codaș Dobrian.

Intr-o vreme fusese și el printre fruntași. Apoi s-a îngîmfat, nu mai vroia să asculte de nimeni. Nu mai citea broșuri și cărți folositoare și lipsea de la ședințele de U.T.M. Lucra din ce în ce mai puțin și de mîntuială. Ba într-o noapte, în luna trecută, Dobrian a mai făcut o ispravă. El a luat frumușel KD-ul și s-a repezit cu el pînă acasă în comuna Țugliu, cale de vreo 10 km. Acum se străduiește ca printr-o muncă stăruitoare să-și îndrepte greșeala.

— Il vom ajuta să redevină un bun mecanizator, reluă vorba Nițu. Restul tractoriștilor și muncitorilor din echipa mea sînt toți unul și unul. Lucrez cu ei doar de cîteva zile, dar sînt foarte mulțumit. Dacă ar fi să evidențiez pe cineva, n-aș ști la cine să mă opresc: la mecanicul Salat Stanislav, la șeful de brigadă Pușcașu Alexe sau la fierarul Bălan Tudor!...

Prima zi de muncă din noul an s-a încheiat. Mecanizatorii din Romanești vor porni mîine cu elan sporit spre dobîndirea unor noi succese. Spor la muncă tovarăși!

GHEORGHE JANGOCIU

În căutarea unor cercuri agrozootehnice

Inginerul Popescu, șeful secției agricole a sfatului popular raional Răcari, trase un dosar din sertarul biroului. Il desfăcu și-și plimbă degetul arătător peste rîndurile primei pagini:

— Dacă-i vorba despre cercurile agrozootehnice, apoi să știi că avem cu ce ne lăuda. Ele sînt punctul tare al activității noastre...

...Am mai stat o vreme de vorbă cu inginerul Popescu și, cînd ne-am despărțit, eram ferm convins că în raionul Răcari nu se găsesc cercuri agrozootehnice care să nu „meargă" ca un ceas de cea mai bună calitate. Convingerea aceasta a durat însă numai pînă am ajuns în comuna Slobozia Moară.

Aflasem de la tovarășul inginer Popescu că responsabilul cercului de acolo e chiar profesoara de științe naturale.

Deoarece tovarășul Popescu nu știuse să-mi spună cum o cheamă pe responsabilă, am început să caut cercul prin încercarea de a afla numele profesoarei.

. . . .

— Am venit pentru cercul agrozootehnic de care răspundeți dv., am început eu vorba.

Profesorul tăcea. Părea încurcat. Copiii care mă aduseseră la el așteptau să vadă ce-o să mai fie. Intr-un tîrziu, profesorul vorbi:

— Cred că ați fost îndrumat greșit. Eu nu răspund de nici un cerc agrozootehnic.

— I-am spus și noi că a fost îndrumat greșit — sări unul din copii — dar n-a vrut să ne creadă.

— Poate vrei să mergi la Răcari. Acolo este un cerc de ăsta, — mă informă binevoitor altul. L-am auzit pe tata...

— Nu-i nici acolo, facem drumul de pomană, ascultați-mă pe mine, — interveni autoritar al treilea.

Dar eu susțineam neînduplecat:

— Există cerc agrozootehnic și aici și în Răcari. Doar nu știți voi mai bine decît tovarășul inginer Popescu, șeful secției agricole de la sfatul popular raional!

Și, convins că există, am plecat să-l descopăr. Lui Cristofor Columb i-a fost mai ușor să descopere America, decît mi-a fost mie să găsesc cercul agrozootehnic din Slobozia Moară.

Intrucît cei de la sfatul popular nu știau nimic despre cercul agrozootehnic, am început să întreb din om în om, socotind că doar, doar, voi găsi pe cineva de la care să capăt vreo lămurire. Și-am găsit... L-am găsit pe profesorul Stoian Marin, care primise de la sfatul popular raional o adresă. Ca orice adresă purta dată: 17 noiembrie 1954 și purta și număr: 14.694. Ați putea spune că era o adresă obișnuită cu număr, dată și ce-i mai trebuie. Nu-i așa. Adresa avea trei iscălituri. Trei șefi o iscăliseră: la stînga își pusese parafa cel mai mare peste învățămîntul din raion, la mijloc își scrisese apăsat numele cunoscutul nostru, inginerul Popescu, iar la dreapta, indescifrabil, semnase șeful secției culturale a sfatului popular raional. Și pentru că cei trei șefi se socoteau la fel de mari, peste iscălitura fiecăruia dintre ei secretara tehnică aplicase sigiliul sfatului popular raional.

Adresa aceasta, care avea trei ștampile și aducea cu un firman turcesc de așezare în Scaun, trebuia să însemne, după părerea celor ce-o iscăliseră, actul de constituire a cercului agrozootehnic. Or, prin adresă, profesorul Stoian era înștiințat să pregătească și să țină prima lecție. Atît doar cuprindea adresa întărită cu peceți și iscălituri. Profesorul i-a dat ascultare, a pregătit lecția și așteaptă, ca și țăranii muncitori din sat, sosirea unei alte adrese (era să spun a unui instructor) care să hotărască înființarea cursului și să numească pe cineva care să-i poarte de grijă. Aceasta e situația învățămîntului agrozootehnic în comuna Slobozia Moară. Cu nădejdea că voi găsi un cerc agrozootehnic bun, am plecat în comuna Răcari.

Imi întemeiasem nădejdea pe faptul că în comuna Răcari se află centrul raional. In timpul cît am străbătut cei trei kilometri de la Slobozia Moară la Răcari, îmi făceam singur curaj: nu se poate ca nici acasă la ei să nu fi înființat un cerc agrozootehnic ca lumea! Peste o oră aveam însă să mă conving că la Răcari totul e cu putință. Spre deosebire de Slobozia Moară, la Răcari exista de acum un responsabil al cercului agrozootehnic. Acesta e directorul căminului cultural din comună. In afara de responsabil nu mai există nimic altceva; nici cursanții, deși numeroși țărani muncitori doresc să-și îmbunătățească cunoștințele agrozootehnice; nici conferențiari, deși numai în secția agricolă a sfatului popular raional se găsesc destui tehnicieni care în perioada aceasta se învîrtesc toată ziua prin birouri.

După felul cum a fost „organizat" cercul agrozootehnic în comuna Răcari se poate trage concluzia că în cuprinsul raionului situația e la fel de rea. Cu toate acestea, în drum spre gară m-am oprit și în comuna Ghergani. Vorba ceea: nu știi de unde sare iepurele.

La sfatul popular erau oameni mulți, ca de obicei în zilele de iarnă, cînd treburile îi mai păsuiesc.

— Aș dori cîteva informații despre cercul agrozootehnic, îndrăznii eu să-l întrerup din vorbă pe referentul agricol.

— Cercul agro...!!!

Incercai să-l ajut.

— De la raion mi s-a spus că aveți un cerc agrozootehnic.

— Dacă vi s-a spus de la raion că avem, trebuie să fie, nu se poate altfel. Ce spune raionul, pentru noi e sfînt.

Tot chinuindu-se să-și aducă aminte, începuse să-i treacă nădușeala. Apoi, mai luminat la față, continuă:

— ...Mi-aduc aminte. Era vorba să se înființeze acum o lună un cerc de ăsta. Stai să chem contabilul, poate știe el mai mult.

Din camera alăturată îi veni în ajutor contabilul. (Președintele și secretarul nu erau la sfat).

— Dînsul dorește informații despre un cerc... Cum ziceți că-i spune?

— Agrozootehnic, îi spusei eu, mirat că referentul agricol nu știe nici cum se numește cercul.

Contabilul se dovedi bine informat.

— Cercul ăsta, începu el, trebuia să fie deschis la 25 noiembrie cu întovărășiții care ar fi vrut să-l urmeze. Pînă acum nu s-a deschis.

— Cum nu s-a deschis?! Mi s-a spus de la raion!

— Doar n-ai crede că știu mai bine cei de la raion, decît mine, care stau toată ziua în comună! se supără el.

— Are dreptate, îi luă apărarea un cetățean dintre cei care stăteau pe la sfat. De unde să știe ăi de la raion? Nu trec cu săptămînile pe aici.

— Ba trec! îl contrazise un țăran mai șugubăț. Unii locuiesc în București sau în alte părți, tovarășe, și trec pe aici în fiecare zi de două ori: dimineața, cînd se duc la serviciu, și seara, cînd se întorc.

. . . .

E timpul ca tovarășii care răspund de buna organizare și desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă în raionul Răcari să curme delăsarea și dezinteresul pe care le manifestă față de această importantă problemă. Dacă se iau grabnic măsuri, lipsurile grave existente în organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă mai pot fi încă înlăturate fără repercusiuni serioase asupra calității învățămîntului. E de datoria comitetului executiv al sfatului popular raional să exercite zi de zi un control sistematic asupra desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă, știind că de îmbogățirea cunoștințelor agrozootehnice a țăranilor muncitori depinde în mare măsură sporirea producției agricole, vegetale și animale.

De aceea nu trebuie tolerate în nici un chip birocratismul, nepăsarea și subaprecierea care se manifestă față de învățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Răcari, întrucît ele lovesc în însăși lupta ce se duce pentru îmbunătățirea continuă a traiului oamenilor muncii.

In sprijinul agriculturii

Cele 8 cercuri științifice de la Institutul agronomic din Iași, în care sînt cuprinși 193 de studenți, desfășoară o rodnică activitate. Cele mai multe probleme studiate de aceste cercuri științifice se referă la dezvoltarea agriculturii în regiune.

Cercul pomicol-legumicol, de exemplu, condus de conferențiarul Nicolae Calcatin, studiază, printre altele, stabilirea timpului optim pentru transplantarea răsadului, culturile comparative pentru producerea de arpagic de calitate, obținerea de hibrizi vegetativi de caiși etc.

Cercul științific de zootehnie specială, care cuprinde 43 de studenți, se ocupă, printre altele, de sprijinirea dezvoltării creșterii vitelor la gospodăria agricolă de stat Popricani. Cercul științific de zootehnie generală, între altele, sprijină sectorul zootehnic al gospodăriei colective din comuna Bălțați, dezvoltarea creșterii taurinelor de rasă Schwitz la gospodăria agricolă de stat Războieni etc.

Din activitatea cercurilor agrozootehnice din raionul Suceava

In raionul Suceava au fost deschise 22 de cercuri agrozootehnice de masă, la care participă un mare număr de țărani cu gospodării mici și mijlocii. La lecțiile de deschidere a acestor cursuri, de pildă, au luat parte peste 480 de țărani muncitori. In comunele Pătrăuți, Dumbrăveni, Verești și altele au fost ținute pînă acum 4 lecții.

In unele locuri, sfaturile populare sprijină îndeaproape desfășurarea cercurilor agrozootehnice. De pildă, în comuna Scheia, sfatul popular comunal a pus la dispoziția cursanților 25 de hectare teren desțelenit pentru organizarea lotului experimental necesar înțelegerii lecțiilor practice.

In unele comune însă, cercurilor agrozootehnice nu li se acordă însemnătatea cuvenită. Astfel, la cercurile agrozootehnice din comunele Burdujeni și Adîncata nu s-a ținut încă nici o lecție, din cauza nepăsării de care dă dovadă tovarășul Velișcu Nicolae, tehnician agricol și lector la aceste cercuri.

I. BROASCĂ
din Secția agricolă a sfatului popular al raionului Suceava

Vie activitate culturală și artistică în Regiunea Autonomă Maghiară

Dacă în anul 1945, în fostul județ Mureș existau doar 15 cămine culturale, astăzi, datorită condițiilor create de regimul democrat-popular, în Regiunea Autonomă Maghiară funcționează peste 480 de cămine culturale, care desfășoară o rodnică activitate.

Extinderea rețelei electrice la sate a constituit un însemnat sprijin în dezvoltarea muncii culturale de masă. Astfel, 61 de cămine culturale au fost înzestrate cu aparate de proiecție cinematografică, iar peste 250 de cămine culturale cu aparate de radio.

Pe lîngă căminele culturale din regiune activează 459 de echipe artistice de amatori, care au formații de cor, dans și teatru. Fruntaș pe regiune în munca culturală este raionul Odorhei cu cele peste 110 echipe artistice.

Acum se fac intense pregătiri pentru cel de al III-lea concurs pe țară al echipelor de teatru. Cu acest prilej, numeroase echipe și-au îmbogățit repertoriul.

RECTIFICARE

Din greșală, în numărul 61 al ziarului nostru, în textul explicativ al caricaturii de la pagina a III-a, a fost dată ca exemplu gospodăria agricolă de stat Zorleni din regiunea Bîrlad, în loc de gospodăria de stat Bărbulești, regiunea Ploești.

65 de ani de la moartea lui Ion Creangă

Zilele acestea s-au împlinit 65 de ani de la moartea marelui povestitor romîn Ion Creangă. Opera scriitorului de la Humulești este cunoscută și îndrăgită de către cele mai largi pături ale poporului nostru.

In „Amintirile" sale, Ion Creangă povestește cu o măiestrie și frumusețe neasemuită copilăria sa precum și a altor copii din sat, descrie tradițiile și obiceiurile din satele moldovenești.

Reproducem mai jos un fragment din „Amintiri din copilărie" — Moș Ion Roată și Vodă Cuza.

Moș Ion Roată și Vodă Cuza

Intre țăranii fruntași care au luat parte împreună cu boierii, cu episcopii și cu mitropolitul țării la Divanul ad-hoc din Moldova, în 1857, era și moș Ion Roată, om cinstit și cuviincios, cum sînt mai toți țăranii romîni de pretutindeni. Numai atîta că moș Ion Roată, după cîte văzuse și după cîte pățise el în viața sa, nu prea punea temei pe vorbele boierești și avea gidilici la limbă; adică spunea omului verde în ochi, fie cine-a fi, cînd îl scormolea ceva la inimă. Așa e țăranul; nu prea știe multe. Și moș Ion Roată fiind țăran, cum v-am spus, deși se-nvrednicise a fi acum printre boieri, nu avea ascunzători în sufletul său.

In Divanul ad-hoc din Moldova erau boieri de toată mîna: și mai mari și mai mici; și mai bătrîni și mai tineri; și mai învățați, și mai neînvățați, cum îi apucase timpul. Intre aceștii din urmă erau de-al-de bătrînul Alecu Forăscu, poreclit și Tololoiu, Grigore Cuza și alți cîțiva de-al-de aceștia, care, ținîndu-se de obiceiurile strămoșești, în toate sărbătorile ascultau cu evlavie slujba bisericească de la început pînă la sfîrșit, cîntînd și cetind la strană de-a valma cu dascălii și preoții bisericii; iar la zile mari, ca să le ticnească veselia, împărțeau bucățica de pîine cu orfanii, cu văduvele și cu alți nevoieși, cum apucase din părinți. Atîta-i ajungea capul atîta făceau și ei pe vremea lor. Dumnezeu să-i ierte și să-i odihnească, unde-or fi acolo, că bună inimă aveau.

Dar să ne întoarcem iar la Divanul ad-hoc. Aici, ca în toate adunările de felul acestora, se făcea vorbă multă; și era lucru firesc să se facă, fiind în luptă timpul de față cu cel trecut pentru cea mai dreaptă cauză a neamului romînesc: Unirea, sfînta Unire!

Boierii cei mai tineri, crescuți de mici în străinătate numai cu franțuzească și nemțească, erau cîrtitori asupra trecutului, și cei mai guralii totodată. Vorba, portul și apucăturile bătrînești nu le mai venea la socoteală. Și din această pricină, unii, în aprinderea lor, numeau pe cei bătrîni: rugini învechite, ișlicari, strigoi și cîte le mai venea în minte, după cum le era și creșterea: dă! învățați nu-s?...

Nu-i vorbă că și nătîngia unor bătrîni era mare. Uneori, cînd se mîniau, dădeau și ei tinerilor cîte-un ibrișin pe la nas, numindu-i: bonjuriști, duelgii, pantalonari, oameni sminteți la minte și ciocoi infumurați, lepădați de lege, stricători de limbă și de obiceiuri... In așa înponcișare de idei se aflau boierii bătrîni cu tineretul din Divanul ad-hoc al Moldovei, cu toate că și unii și alții erau pentru Unire. Numai atîta că bătrînii voiau Unire cu tocmeală, iar tinerii Unire fără socoteală, cum s-a și făcut.

Toate ca toatele, dar mare luptă aveau unii dintre boierii tineri cu cuconul Alecu Forăscu, care una-două îi tolocănea, mustrîndu-i: Ba că nu vorbesc drept romînește, cum vorbeau părinții lor, ci au corchezit graiul strămoșesc, de nu-i mai înțelege nimene; ba că „umblați cu șurubele, să ne trageți butucul"; ba că face omul cu cineva o tovărășie cît de mică, și tot urmează învoială între părți, iar nu așa cu ochii închiși — căci dacă n-ai carte, n-ai parte, scurtă socoteală; ba că: „De cînd cu străinătatea, v-ați înstrăinat și legea, și limba, și inima, și chiar dragostea sătenilor; și după nepăsarea și risipa ce o facem, svîrlind banul pe lucruri de nimica, puțin mai avem de înstrăinat, și nu-i departe vremea aceea, pe cît văd eu. Intrebați pe bieții nime nici de săteni, să spuie ei, dacă mai cunosc cine le e stăpîn. Au rămas ca niște cîni ai nimănui, sărmanii oameni! Cine se scoală mai de dimineață, acela e mai mare în sat la ei, de-i horopsește și-i țuhăiește mai rău decît pe vite! Ciocoismul și străinii să trăiască, și las' pe dînșii, că ne scot ei la covrigi". Ba că vai de țara care ajunge s-o puie copiii la cale: ba că vorba multă, sărăcia omului; și, dacă li-i treaba de-așa, facă ei ce-or ști, că el mai bine se duce acasă, că-i plouă caii în spate și-i stau vitele cu dinții la stele, din pricina slugilor, cărora puțin le pasă de munca stăpînului. Și cîte și mai cîte năzdrăvănii de-al de-aceste. Las' pe bătrîni să te descînte și să te judece ei, în legea lor, că nu-ți mai trebuie alt popă... Și iacă așa cu de-al de cuconul Alecu Forăscu.

Acum vine alta la rînd:

Intr-una din zile, cînd vorbea frumos un boier dintre cei tineri, iaca și moș Ion Roată sare cu gura:

— Aveți bunătate de vorbiți mai moldovenește, cucoane, să ne dumirim și noi; căci eu unul drept să vă spun, că nu pricep nimica, păcatele mele!

Un oarecare boier întîmpină atunci pe moș Ion Roată, zicîndu-i cu glas poruncitor și răutăcios:

— Dar ce nevoie mare este să înțelegi tu, mojicule! Tacă-ți leoarba, dacă ai venit aici; c-apoi întoarce-ne-vom noi acasă, și helbet! Nu ți-a lua nime din spate, ce știu eu... Auzi, obrăznicie! Tu... cu optzeci de mii de fălci de moșie, și el un ghiorlan cu un petec de pămînt și uite ce gură face alăturea de mine!

Moș Ion Roată, simțindu-se lovit pînă în suflet, răspunde atunci cu glas plîngător:

— Dar bine, cucoane, dacă nu v-a fost cu plăcere să pricepem și noi cîte ceva din cele ce spuneți dumneavoastră, de ce ne-ați mai adus aici, să vă bateți joc de noi? Ei, cucoane, cucoane! Puternic ești, megieș îmi ești, ca răzăș ce mă găsesc, și știu bine că n-are să-mi fie moale, cînd m-oi întoarce acasă, unde mă așteaptă nevoile. Dar, să nu vă fie cu supărare, ia, palmele aceste țărănești ale noastre, străpunse de pălămidă și pline de bătături, cum le vedeți, vă țin pe dumneavoastră de atîta amar de vreme și vă fac de huzuriți de bine. Și mai mult decît atîta: orice venetic, în țara asta este oploșit de dumneavoastră și-l priviți cu nepăsare cum ne suge sîngele și tăceți și-l îmbrățoșați! Numai noi, vite de muncă, vă sîntem dragi ca sarea în ochi. Din mojici, din ghiorlani și din dobitoci nu ne mai scoateți. Dumnezeu să ne ierte, și să ne iertați și dumneavoastră, cucoane, dar cu adevărat, așa este: v-ați deprins a lua focul totdeauna cu mîinile noastre cele mojicești... și tot noi cei horopsiți!

— Sfînt să-ți fie rostul, moș Ioane, că ai vorbit din durere, răspunse atunci cuconul Alecu Forăscu; și sînt fericit că stai alăturea cu mine. Decît un bonjurist cu o mînă de învățătură, mai bine un țăran cu un car de minte!

La aceste vorbe, mulți dintre boieri s-au simțit atinși; cel cu pricina... a rămas ca opărit. Iar colonelul Alexandru Cuza a dat mîna prietenește cu moș Ion Roată.

In sfîrșit, după multe desbateri furtunoase urmate în Divanul ad-hoc, s-a încuviințat Unirea; și apoi deputații s-au întors fiecare pe la vetrele lor.

Peste cîțiva ani după aceasta, trecînd Cuza Vodă spre București, a poposit la Agiud, unde l-a întîmpinat o mulțime de lume, ca pe un Domnitor.

Printre lumea ce se înghesuia, cu treabă, fără treabă, iaca se zărește o hîrtie fîlfîind, pe deasupra capetelor mulțimii. In vîrful unei prăjini. Cuza Vodă înțelegînd că trebuie să fie vr'un suflet necăjit, face semn să i se deschidă calea. Și cînd colo, un țăran bătrîn cade în genunchi dinaintea Domnitorului, sărutîndu-i mîna cu lacrimile în ochi, și dîndu-i o hîrtie scrisă pe toate fețele.

— He, he! moș Ion Roată, prietenul și tovarășul meu cel vechi din Divanul ad-hoc, lucru negîndit! Ridică-te, moș Ioane, și spune-mi fără sfială, ce durere ai? Ți-a făcut cineva vr'un neajuns?

Moș Ion Roată văzînd că după atîția ani de zile nu l-a uitat colonelul Alexandru Cuza, și că l-a primit cu atîta bunătate, a început a plînge cu hohot și a-l ruga să-i citească hîrtia.

Vodă, fiind gata de plecare, și văzînd că hîrtia lui moș Roată cuprinde multă pologhie, zise cu blîndețe:

— Spune, moș Ioane, din gură ce ai de spus, că mai bine am să înțeleg!

Atunci, moș Roată viindu-și în sine, începe a se jălui cum urmează:

— Luminarea Voastră!

De cînd cu păcatul cela de ad-hoc, n-am mai avut zi bună cu megieșul meu cel puternic, stăpînul unei moșii foarte mari, pe care-l cunoști Măria Ta. N-am gîndit, nenorocitul de mine, că un boier așa de mare, putred de bogat și cu învățătură, să-și puie mintea cu unul ca mine, de la niște vorbe nesocotite ce le-am zis și eu atunci, într-un năcaz. Numai Dumnezeu să-i dea sănătate și bine, dar amarnic m-a lovit în avere și în cinste! Crede, Măria Ta, că nici eu n-am fost așa de săc. Intre cei de o seamă cu mine. Dar de cum m-am ajuns acasă, goană și prigoană pe capul meu, din partea boierului, în tot felul:

Intîiu și-ntîiu, a pus înadins pe feciorii boierești să-mi caute pricină și să mă aducă la sapă de lemn. Și aceștia, ca oameni fără judecată și pizmași, făceau toate chipurile satanicești, sau ei de-a dreptul sau prin alții, cum să dele viitșoarele mele măcar de-un pas pe moșia boierească; ș-apoi, sub cuvînt că au făcut stricăciune, să mi le poată ucide fără nici o cruțare! Și astăzi împușcă-i porcii; mîine, vacile și boii; poimîine, căișorii; în altă zi ie-i oile dinapoi cu grămada și du-le la curte; îți poți închipui, Măria Ta, ce urgie grozavă era pe capul meu!

Văzînd eu de la o vreme, că numai încetează cu jafurile, mi-am luat inima-n dinți și m-am dus la boieriu să mă jăluiesc. Și boierul, în loc de un cuvînt bun, m-a scuipat drept în obraz, de față cu slugile sale și cu alți oameni ce se aflau atunci la curte, încît am crezut că a căzut ceriul pe mine, de rușine! Ba încă m-a și amenințat, că, altă dată, de mi-a mai călca piciorul în ograda boierească, are să poruncească să mă întindă la scară și să mă bată cu biciul! Și cu rînduiala asta, Măria Ta, în cîțiva ani de zile, m-au calicit cu desăvîrșire, și mi-a rădicat și cinstea, care pentru mine a fost cel mai scump lucru!

Cuza Vodă a stat neclintit și s-a uitat țintă la moș Ion Roată, cît a vorbit el. Și cînd a isprăvit vorba, Vodă i-a pus două fișicuri de napoleoni în mînă, zicîndu-i cu bunătate:

— Ține, moș Ioane, acest mic dar de la mine, și întîmpină-ți nevoia, de azi pe mine, cum te-a lumina Cel de Sus. Iar pe boier lasă-l în judecata lui Dumnezeu, căci El nu bate cu ciomagul!

Lui moș Ion Roată i se umplu din nou ochii de lacrimi, și sărutînd mîna lui Vodă, ca semn de mulțămire, zise oftînd:

— Dar cu rușinea ce mi-a făcut, cum rămîne, Măria Ta?

— Cu rușinea iaca așa rămîne, moș Ioane, zise Cuza Vodă, sărutîndu-l și pe-un obraz și pe altul, în fața mulțimii adunate acolo. Du-te și spune sătenilor dumitale, moș Ioane, că pe unde te-a scuipat boierul, te-a sărutat Domnitorul țerii și ți-a șters rușinea.

Iași, 1882, Noembre 13

In ajutorul mecanizatorilor din S.M.T.-uri și gospodării de stat

Să efectuăm repararea utilajului agricol după metoda pe ansamble

Ing. **SLATINEANU ION**
din Direcția Generală S.M.T.

Pentru a-și îndeplini cu cinste rolul de organizator al producției în agricultură, stațiunile de mașini și tractoare au datoria ca, prin folosirea completă și cu randament înalt a parcului de mașini și tractoare, să efectueze un volum cît mai mare de lucrări agricole de bună calitate și la un preț cît mai redus. Condiția de bază, care influențează în mare măsură realizarea acestor sarcini, este ca întregul utilaj agricol să fie reparat la vreme și în condiții tehnice corespunzătoare, să fie exploatat rațional și îngrijit cu mare atenție și răspundere.

Acum, în timpul iernii, tractoarele și mașinile agricole trebuie revizuite și reparate temeinic, pentru a li se asigura o perfectă funcționare în timpul campaniilor agricole. Pentru a asigura însă desfășurarea lucrărilor de reparații într-un ritm intens și în bune condiții tehnologice, este necesar ca în cît mai multe unități agricole de stat să se organizeze munca de reparații după metoda sovietică pe ansamble și subansamble.

Experiența anilor trecuți a dovedit cu prisosință că S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat care au aplicat cu pricepere această înaintată metodă de lucru au reușit să termine reparațiile cu mult înainte de termenul fixat, iar operațiile efectuate la tractoare s-au dovedit a fi de cea mai bună calitate. Astfel de succese au obținut stațiunile de mașini și tractoare Turnișor, regiunea Stalin, Valul lui Traian, regiunea Constanța, Alba Iulia, regiunea Hunedoara și altele, precum și gospodăriile agricole de stat Segarcea, regiunea Craiova, Panduru, regiunea Constanța etc.

Trebuie arătat însă că la unele S.M.T.-uri, ca: Buda, regiunea Ploești, Toporu, regiunea București, ori gospodării agricole de stat ca, de pildă, C. Burcă, regiunea Constanța, Roseți, regiunea București și altele, unde munca de reparații a fost organizată după sistemul învechit „în brigadă", lucrările au decurs încet, s-au terminat cu întîrziere, iar consecința cea mai gravă a fost slaba calitate a reparațiilor, defectarea multor tractoare la scurt timp după intrarea în brazdă.

Executarea reparațiilor după metoda pe ansamble prezintă o serie de importante avantaje față de organizarea reparațiilor „în brigadă" pe sectoare sau echipe. Mai întîi, prin repartizarea oamenilor pe anumite posturi de specializare pe ansamble, fiecare muncitor poate fi folosit conform pregătirii sale. Acest lucru asigură o specializare din ce în ce mai mare și are ca urmare imediată posibilitatea creșterii cîștigului fiecărui muncitor.

Un alt avantaj îl constituie scurtarea timpului de reparații a tractoarelor și mașinilor agricole, deoarece în felul acesta participă la lucrări un număr mare de muncitori, fiecare din ei fiind specializat în executarea anumitor lucrări.

Prin faptul că la același loc de muncă se repară toate ansamblele de același fel, sculele și dispozitivele se repartizează pe fiecare post, creîndu-se astfel economii la utilajele necesare 'n procesul de reparații.

Aplicarea metodei pe ansamble permite și o utilizare justă a spațiului din atelier, a aparatelor și dispozitivelor, creîndu-se posibilitatea exercitării unui control riguros în muncă. De asemenea, reparațiile ce se execută sînt de calitate superioară.

Prin aplicarea acestei metode se ridică productivitatea muncii, se micșorează prețul de cost al reparațiilor și se pot organiza întreceri socialiste cu obiective complete și termene de executare precise.

In vederea organizării reparațiilor pe ansamble, în atelierele mecanice ale S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat, trebuie asigurate din vreme o serie de condiții tehnico-organizatorice. Așa, de pildă, amenajarea atelierului mecanic și aprovizionarea cu toate piesele de schimb și materialele necesare reparațiilor se cer a fi făcute din timp. La amenajarea atelierului trebuie să se țină seama de încăperile existente, de numărul de posturi necesare și de circuitul normal al pieselor și ansamblelor în procesul muncii. Fixarea locurilor de muncă, a operațiilor și a forței de muncă necesare fiecărui post trebuie să se facă astfel, încît fluxul de reparații să fie continuu, să nu se producă goluri sau aglomerări la unele posturi.

O deosebită grijă trebuie să se dea dotării posturilor de muncă cu sculele și dispozitivele necesare, astfel ca operațiile de reparații să se facă în cele mai bune condiții și cu un efort normal din partea muncitorilor.

Pentru a avea garanția succesului la reparații, este necesar să se întocmească din timp un plan de muncă precis, prin care să se fixeze oamenii cei mai corespunzători la posturile respective. In iarna aceasta, S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat primesc un sprijin puternic și calificat din partea industriei socialiste prin echipele de ingineri, maiștri și muncitori cu înaltă calificare tehnică detașate să participe efectiv la lucrările de reparații ale parcului de mașini și tractoare. Ele au misiunea de a contribui la o mai bună organizare a lucrărilor de reparații, la executarea unor reparații de calitate, la întreținerea utilajului agricol în condiții tehnice corespunzătoare.

In vederea aplicării cu succes a metodei de reparații pe ansamble, echipele de ingineri, maiștri și muncitori venite din industrie trebuie sprijinite de către conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat, în vederea verificării și alegerii mecanizatorilor cu calificare profesională ridicată care pot lua parte efectiv la lucrările de reparații.

Pentru mecanizatorii din S.M.T.-uri, gospodării de stat, perioada în care vor lucra împreună cu inginerii, maiștrii și muncitorii trimiși din întreprinderile industriale este un minunat prilej de a învăța multe lucruri noi din experiența celor din industrie, de a-și ridica simțitor calificarea profesională. Incadrarea posturilor pe ansamble cu personalul necesar trebuie să se facă în așa fel, încît să dea posibilitatea cadrelor tinere să cunoască cît mai bine modul de funcționare a tractorului, cauzele ce-i pricinuiesc defecțiuni, precum și metodele practice prin care acestea pot fi remediate.

Pentru repararea tractoarelor, este de recomandat ca în atelierele mecanice ale S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat din țara noastră metoda pe ansamble să fie aplicată în cadrul următoarelor posturi de lucru:

Postul nr. 1, unde se execută degresarea exterioară, respectiv spălarea cu apă. Se recomandă ca acest post să fie instalat într-o încăpere sau într-un loc amenajat special pentru scurgerea apei. Tot la acest post se face controlul exterior al mașinii.

La postul nr. 2 se face spălarea ansamblelor, a subansamblelor și a pieselor într-o soluție de sodă caustică sau în petrol. Aici se scrie cu vopsea numărul comenzii pe fiecare ansamblu, după care ansamblele sînt transportate la masa de control.

La postul nr. 3 lucrează secția de control formată din mecanicul controlor și 2 tractoriști. Aici se controlează piesele și ansamblele, se triază și se întocmește foaia de constatare detailată, din care rezultă necesarul de piese și materiale ce trebuie înlocuite, precum și volumul de manoperă ce urmează a fi efectuat.

La postul nr. 4 se execută ambielajul. Acest post este deservit de un mecanic monteur și de 2 mecanici ajutori. Aici se ajustează lagărele paliere și de bielă (cu dispozitive), se montează arborele-motor, cămășile de cilindru, pistoanele cu segmenți și se verifică linia arborelui-motor și paralelismul bielelor.

La postul nr. 5 se repară chiulasele. Acest post este deservit de un mecanic și un ajutor. Aci se rectifică scaunele supapelor, se șlefuiesc supapele, se schimbă axele și bucșele culbutorilor, se înlocuiesc șuruburile culbutorilor, se verifică chiulasa la presiune și se ansamblează complet.

La postul nr. 6 se repară accesoriile ca: pompa de apă, ventilatorul, regulatorul, ambreiajul, pompa de ulei, filtrele de ulei, combustibil și aer, carburatorul și altele.

La postul nr. 7 se repară pompele de injecție, pompa de alimentare și injectoarele. Acest post se fixează într-o încăpere separată, ferită de praf sau de alte impurități.

La postul nr. 8 se repară radiatorul și se îndreaptă eventual capota și aripile. Acest post se instalează în secția de tinichigerie.

La postul nr. 9 se efectuează montajul general al motorului. Acest post este deservit de un mecanic monteur și de un ajutor.

La postul nr. 10 se execută rodajul motorului și se fac probele de măsurare a puterii și a consumului specific de combustibil pe bancul de probă.

La postul nr. 11 se repară instalația de aprindere și de iluminat.

La postul nr. 12 se repară transmisia, direcția și șasiul. Acest post este deservit de un mecanic și 3 ajutori. Tot aici se cuplează motorul pe șasiu.

Indicațiile date mai sus cu privire la numărul de posturi ce trebuie formate în organizarea lucrărilor de reparații după metoda pe ansamble nu trebuie aplicate în mod mecanic. De la caz la caz, în funcție de condițiile locale ale fiecărei stațiuni de mașini și tractoare sau gospodării de stat, numărul de posturi poate fi mai mic sau mai mare. Totuși, se recomandă ca numărul de posturi să nu fie mai mic de 7—8, dar nici mai mare de 19—20 posturi.

O grijă deosebită trebuie acordată controlului calității lucrărilor efectuate în cadrul fiecărui post de lucru pe ansamble. In această privință, un rol important revine mecanicilor controlori din fiecare S.M.T. sau gospodărie de stat, ca și inginerilor, maiștrilor și muncitorilor specialiști veniți din industrie. Cu cît aceștia vor verifica mai amănunțit și mai atent, înainte de montajul general, ca și cu prilejul recepției utilajului agricol, felul cum a fost executată fiecare operație în procesul de reparații, cu atît mai mult tractoarelor și mașinilor agricole li se va asigura o funcționare perfectă și de lungă durată.

Metoda de reparații pe ansamble poate fi aplicată cu succes și la celelalte mașini agricole, unde numărul de posturi este mai mic, însă diferă de la o mașină agricolă la alta, după cum mașina este mai mult sau mai puțin complicată.

Spre a se evita lipsurile ce s-au înregistrat în aplicarea metodei de reparații pe ansamble anul trecut, este necesar ca conducerile S.M.T.-urilor și ale gospodăriilor agricole de stat să vegheze ca mecanizatorii repartizați pe posturi de lucru să aibă continuitate în muncă, ca aceștia să aibă la dispoziție piesele de schimb și sculele necesare, ca lucrările să nu fie stagnate sau supraaglomerate. Faptul că în iarna aceasta, chiar la unele S.M.T.-uri fruntașe, cum sînt S.M.T.-Cobadin, regiunea Constanța, S.M.T.-Sărulești, regiunea București și altele, unii muncitori repartizați la reparatul pompelor de injecție ori chiulaselor sînt trecuți în timpul unei zile și la alte posturi de lucru, dovedește că aplicarea metodei de reparații pe ansamble se face încă defectuos.

Aplicarea cu succes a metodei de reparații pe ansamble, asigurarea funcționării în bune condiții a parcului de tractoare și mașini depind în mare măsură de munca conștiincioasă și stăruitoare a mecanizatorilor, de priceperea cu care ei vor lucra, de sprijinul și îndrumarea ce o vor avea din partea mecanicilor și tehnicienilor. Conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor de stat au datoria de a face tot ce le stă în putință pentru a asigura mecanizatorilor, mecanicilor și tehnicienilor condiții de muncă și de trai din ce în ce mai bune.

Prin aplicarea cu pricepere a metodei de reparații pe ansamble, prin grăbirea lucrărilor și executarea lor la un înalt nivel calitativ, S.M.T.-urile și gospodăriile de stat își vor crea condiții pentru a începe la timp lucrările de primăvară, pentru a păși pe deplin pregătite în bătălia pentru recolte bogate.

Ne vorbesc fruntașii din agricultură

Cum am obținut 30.820 kg de sfeclă de zahăr la hectar

FLOREA I. MARIN
țăran muncitor din comuna Oinacu, raionul Giurgiu

Mai acum cîteva zile, numai ce mă pomenii în ogradă cu un om străin de locurile noastre, pe care nu-l mai văzusem pînă atunci.

— Aici stă Florea I. Marin? întrebă el.

— Aici, îi răspunsei eu din ușa tindei.

L-am poftit pe musafir în casă. Îmi spuse dumnealui că ar vrea să afle cum am muncit eu pămîntul de am scos 15.410 kg sfeclă de zahăr de pe o suprafață de 0,50 ha, adică 30.820 kg sfeclă de zahăr la hectar. Am vrut să-l întreb de unde a aflat el toate astea, dar m-am gîndit că o fi știind de la raion sau poate chiar de la regiune.

— Moș Florea m-a îndemnat el după ce i-am povestit, n-ar fi bine să scrii dumneata la gazeta noastră ca să afle și alți cultivatori cum ți-ai lucrat pămîntul de ai cules atîta sfeclă de zahăr la hectar?

— Măi neică, zic eu, dacă crezi că asta ar putea fi de folos și altora, deși am 60 de ani trecuți, n-am să mă dau în lături. L-am chemat în ajutor pe fiu-meu Dumitru și, împreună cu el, m-am apucat să scriu cum am muncit la cultura sfeclei de zahăr și despre tot ce am cîștigat, ca să vadă și alți țărani muncitori ce înseamnă să lucrezi pămîntul după cum scrie la carte.

Eu cultiv sfeclă de zahăr nu de azi, de ieri, ci de multă vreme. Recoltă așa de [...]nă că în 1954 nu țiu însă minte să mai [...] avut, cu toate că anul trecut timpul n-a fost tocmai prielnic prin părțile noastre. Unii dintre dumneavoastră, veți zice poate: de, ai avut noroc! Așa aș fi spus și eu odinioară. Acum îmi dau însă seama că „norocul" nu-i decît vorbă goală dacă nu muncești cum trebuie. Dacă te ții de sfaturile agronomilor și de carte, nu se poate să nu ai noroc de recolte bune.

Mare bucurie am avut, oameni buni, [c]înd, după ce am predat sfecla la fabrica de zahăr Giurgiu, am primit suma de 5.311 lei, 114 kg zahăr, 46 metri țesături la prețuri reduse și aproape 4.000 kg borhot. Pe lîngă că am primit gratuit sămînța de sfeclă, am fost scutit și de cote obligatorii la produse vegetale, pentru suprafața ce am avut-o contractată cu fabrica de zahăr.

Și acum să vă spun cum am lucrat de am scos atîta sfeclă de zahăr la hectar. Așa cum m-au învățat agronomii, grija mea cea dintîi a fost să aleg terenul cel mai nimerit, deoarece sfecla de zahăr e o cultură pretențioasă, ea nu crește bine în orice loc. Am ales pămîntul pe care îl am în luncă, și pentru că de felul lui e mai gras, dar și pentru că înainte cu un an, cînd am cultivat pe el porumb, îl îngrășasem bine. Toamna, de îndată ce am cules porumbul, am curățat locul de coceni și am făcut arătură adîncă. N-am grăpat brazdele, așa că vîntul ce suflă de obicei iarna pe aici, n-a putut împrăștia zăpada de pe ogor. Prin topirea zăpezii locul a strîns umezeală din belșug. Cînd s-a desprimăvărat bine, am mai făcut doar o arătură la suprafață, ca să sparg scoarța și să distrug buruienile, iar îndată ce a venit vremea însămînțatului, eu am și ieșit la cîmp cu mașina de însămînțat primită de la fabrica de zahăr. Sămînța am pus-o la 4—5 cm adîncime.

N-au trecut multe zile de la însămînțare și iată că pe ogorul meu sfecla a început să răsară frumos, în rînduri lungi și drepte. Îndată ce a răsărit, i-am făcut o prașilă oarbă cu prășitoarea printre rînduri. Am avut însă grijă să nu vatăm plantele tinere sau să le acopăr cu pămînt. După ce am terminat prașila oarbă, am plivit buruienile de pe rînduri.

E adevărat că, pînă să vezi sfecla de zahăr crescută frumos, trebuie să muncești mult și cu migală. Eu și cu feciorul meu ne-am zis însă: dacă ne-am apucat de o treabă, apoi de ce să n-o facem cum trebuie, că doar e spre binele nostru. Așadar, după ce am făcut prașila oarbă, cînd am văzut că plantele încep să dea a doua pereche de frunze, le-am buchetat, pentru că astfel firele de sfeclă capătă mai multă lumină și pot trage mai multă hrană din pămînt.

Pînă mai acum 2—3 ani nu dam crezare agronomilor de la fabrică și raion, care ne povățuiau să rărim sfecla de zahăr. Mă gîndeam că, prin rărire se împuținează tulpinile și recolta e mai mică. Anul trecut însă, am făcut așa cum m-au învățat agronomii. Ei au avut dreptate. Prin rărit, plantele se pot dezvolta mai bine și producția crește, nu scade.

Răritul l-am făcut cu mîna, lăsînd pe rînduri plantele cele mai bine dezvoltate pe care am avut grijă să nu le vatăm atunci cînd le-am smuls pe cele de prisos.

La cîteva zile după rărit, am dat sfeclei cea de a doua prașilă, tot cu prășitoarea mecanică. N-am uitat, bineînțeles, să fac și prașila oarbă pe rînduri cu săpăliga. Cu totul am prășit sfecla de patru ori anul trecut. De cîte ori se ivea cîte o buruiană prin sfeclă, o smulgeam pe loc. Într-o zi, pe cînd pliveam buruienile din locul cultivat cu sfeclă, vecinul meu G. L. Ilie mă luă în rîs:

— Ei, cum îi cu „ceapa", moș Florea?

— Cum să fie, măi Ilie, destul de bine. Iată, o mai plivesc din cînd în cînd.

M-am uitat la el și la locul lui, pe care sfecla, nu prea îngrijită, nici pe departe nu semăna cu a mea, și i-am spus:

— Măi, Ilie taică, să nu uiți să-mi mai pui o dată întrebarea asta și la toamnă, cînd oi strînge recolta.

Ce să vă spun, oameni buni: toamna, cînd de pe aceeași suprafață de teren ca și a mea, vecinul meu a scos abia 5.000 kg sfeclă de zahăr, s-a lăsat păgubaș de glume nesărate. A venit la mine și m-a rugat să-i spun și lui cum am făcut de am scos de două ori mai multă sfeclă decît el.

Dar vecinul meu Ilie nu-i singurul în comună care obișnuiește să prășească sfecla o dată, de două ori și apoi, pînă la recoltat să nu mai treacă prin loc. Sînt destul de mulți cei care, lucrînd după deprinderi vechi, au recoltat toamna trecută mult mai puțină sfeclă de zahăr decît mine. Producția pe care am dobîndit-o eu le-o fi multora de învățătură să-și lucreze pămîntul cu mai mare stăruință, așa după cum ne învață agrominimul.

Eu unul sînt hotărît ca de acum înainte să-mi lucrez pămîntul numai după cum ne învață știința agrotehnică. Prin Hotărîrea pe care guvernul a dat-o de curînd cu privire la cultivarea sfeclei de zahăr, noi, cultivatorii de sfeclă, vom avea foloase și mai mari. Această Hotărîre a însemnat pentru mine un puternic imbold de a-mi munci și mai bine pămîntul, pentru a obține producții și mai mari. Zilele acestea voi încheia contract cu fabrica de zahăr Giurgiu pentru a cultiva sfeclă pe un hectar întreg. Terenul l-am și pregătit. Acum îmi pregătesc uneltele agricole și sămînța, astfel ca la primăvară să pot ieși la lucru printre cei dintîi.

Dobîndind o producție cît mai mare, socot că voi contribui și eu la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate și totodată voi avea un cîștig frumos.

Recolte bogate de cartofi prin metoda plantării de vară

Metoda plantării de vară a cartofilor s-a aplicat pentru prima dată în țara noastră în anul 1953. Pentru început, această metodă sovietică a fost aplicată în gospodăriile agricole colective pe o suprafață de 100 ha, folosindu-se ca material de sămînța cartofi recoltați în anul 1952, și în gospodăriile agricole de stat pe o suprafață de 65 ha, folosindu-se ca material de sămînța cartofi noi obținuți prin înmulțirea rapidă și stimulați cu substanțe chimice.

Anul trecut, metoda plantării de vară a cartofilor a fost extinsă în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și gospodării agricole anexe pe o suprafață cu mult mai mare decît în 1953. Tot în anul 1954 numeroși cultivatori individuali au folosit pentru prima oară această metodă.

Rezultatele obținute au dovedit că prin folosirea metodei de plantare de vară a cartofilor se pot asigura în regiunile secetoase cartofi de sămînță de bună calitate, precum și producții mari de cartofi pentru consum.

Prin aplicarea acestei metode și respectarea tuturor regulilor agrotehnice colectiviștii din comuna Radovanu, regiunea București, au recoltat cîte 22.500 kg. cartofi la hectar, de 4 ori mai mult decît producția medie de cartofi de toamnă obținută în comună prin cultură obișnuită. La gospodăria colectivă din comuna Șoldanu, regiunea București, s-au obținut 16.000 kg de cartofi la hectar de pe o suprafață de 9 hectare. În regiunea Constanța, colectiviștii din comuna Castelu au recoltat de pe 2,5 hectare cîte 16.000 kg de cartofi la hectar, de 5 ori mai mult decît producția medie obținută în raion prin cultură obișnuită.

Producții mari au obținut de asemenea gospodăriile agricole de stat prin metoda de obținere a două recolte de cartofi pe an. Secția Cogani a gospodăriei agricole de stat Fetești din regiunea Constanța a recoltat în luna iunie de pe 5 hectare 90.000 kg cartofi din soiul Frühebote. Cartofii recoltați au fost stimulați cu tiouree și replantați în vară pe 36 hectare de pe care s-au cules în toamnă aproape 300.000 kg cartofi.

Recolte mari au obținut prin plantarea de vară a cartofilor și gospodăria agricolă de stat Jimbolia, gospodăria agricolă anexă a uzinelor textile Timișoara, gospodăria agricolă colectivă Șemlac și altele.

În toate regiunile țării în care s-a aplicat această metodă au fost obținute recolte sigure și mari de cartofi, asigurîndu-se astfel cultivatorilor localnici material de sămînță de bună calitate. În regiunile favorabile culturii cartofului, prin aplicarea iarovizării pentru plantările de primăvară și mai ales de vară, se regenerează soiurile existente și se ridică productivitatea lor.

În anul 1955 se vor iaroviza cartofi timpurii pentru cultura de primăvară pentru o suprafață de peste 10.000 hectare; plantări de vară se vor face în toate regiunile țării, acestea extinzîndu-se în special în regiunile secetoase.

Scrisori către redacție

Avem ori nu avem cămin cultural?

Dacă stai de vorbă cu tovarășa Chiriță Steliana afli că în satul Mărtăcești, comuna Naziru, raionul Brăila, există un cămin cultural. Există și un director al acestui cămin. Este chiar tovarășa Chiriță Steliana.

Dacă ceri însă părerea țăranilor muncitori din sat, afli că pentru ei nu există nici un fel de cămin cultural. Sau mai bine zis, nici un fel de activitate la acest cămin.

Atunci cine are dreptate?

— De fapt țăranii muncitori din comuna Mărtăcești au dreptate, recunoaște cu seninătate tovarășa Chiriță Steliana. La căminul cultural din satul nostru nu se duce activitate, fiindcă nu avem plan de muncă. Și plan n-are rost să întocmim în iarna asta, deoarece căminului nu i s-au repartizat lemne de foc. Și chiar dacă am procura lemne, tot degeaba am face focul, fiindcă sînt geamurile sparte...

Și în felul acesta lanțul slăbiciunilor continuă la nesfîrșit:

— Să zicem că am repara geamurile și am face foc. Pentru cine? Echipa artistică s-a desființat de mult, biblioteca nu funcționează pentru că a fost lăsată în părăsire... Lipsesc scaune, mese...

Și tot ascultînd cum se vaită tovarășa Chiriță Steliana te întrebi: are satul Mărtăcești cămin cultural, sau nu are?

Un lucru știm cu siguranță: țăranilor muncitori din Mărtăcești le era drag să asculte conferințele agrotehnice care se organizau aci astă-vară, le plăcea mult echipa artistică, îndrăgiseră și biblioteca... Ei cer directoarei căminului să-și facă datoria, iar tovarășilor de la secția culturală a sfatului popular raional Brăila să dea mai mult sprijin și să controleze mai des acest așezămînt cultural. „Mai mult", „mai des", e un fel de a spune că de fapt, pînă acum, nici sprijin, nici control n-a existat de loc!

Tăslăceanu Vasile
corespondent

Metode „originale" de lucru

În unele comune din raionul Craiova există unii agenți veterinari care nu se preocupă de luarea măsurilor cuvenite pentru a preveni și combate bolile ce se ivesc la păsările și animalele țăranilor muncitori. Așa, de pildă, unii cetățeni ca Rotaru Constantin, Ion Rotaru și alții din satul Ghercești Noi, comuna Bariera Vîlcii au cerut agentului veterinar Sandu Nicu să ia măsuri pentru combaterea bolilor ce s-au ivit la unele din păsările și animalele din gospodăriile lor. Agentul veterinar a rămas însă nepăsător la cererile repetate ale țăranilor muncitori, răspunzînd că el va consulta animalele și păsările numai dacă acestea îi vor fi aduse acasă. Aceasta, deoarece, a motivat el, pe ulițele satului e noroi mare și ca atare nu se poate deplasa pe la gospodăriile țăranilor muncitori.

Asemenea atitudini de nepăsare și comoditate în muncă manifestă și agenții din comunele Breasta, Predești, Castra Nova și altele din raionul Craiova.

Pe bună dreptate, țăranii muncitori din aceste comune sînt nemulțumiți de munca unor asemenea agenți zooveterinari. El așteaptă ca organele superioare să ia măsurile cuvenite

Lechner Mihai
corespondent

Să asigurăm succesul deplin al campaniei agricole de primăvară

* *

Muncă rodnică

Printre cele patru stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Iași care s-au angajat să execute în atelierele proprii toate reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole se numără și S.M.T. Pașcani.

Pentru ca munca de reparații să se poată desfășura bine au fost asigurate din timp piesele de schimb necesare și s-au creat muncitorilor condiții bune de lucru.

La secția strungărie-ajustaj din această stațiune, strungarul Radu Nicolaie lucrează la un strung primit recent de la uzinele „Iosif Ranghet" din Arad. Împreună cu ajustorul Gheorghe Cojocaru și alți tovarăși execută pentru prima oară în această secție bolțuri conice, piulițe la bolț cu nucă, axe-ventilator etc.

Lucrări de bună calitate execută și brigadierul fruntaș Anton Găinescu, Vasile Timofte și alții de la secția montaj.

Datorită aplicării metodei de reparații pe ansamble la tractoare și mașini agricole, precum și avîntului cu care au pornit la lucru muncitorii și tehnicienii stațiunii, la S.M.T. Pașcani s-au reparat pînă în prezent 14 tractoare, 13 pluguri și 60 grape. Totodată s-a organizat o secție specială unde au început lucrările de reparații la batoze.

Ticămucă Nicolae
corespondent

Pregătirile sînt în toi

În comunele din cuprinsul regiunii Bîrlad funcționează în prezent peste 650 de centre pentru reparatul uneltelor și mașinilor agricole necesare în campania însămînțărilor de primăvară. Pînă acum cîteva zile au și fost reparate un număr de 2.300 pluguri cu tracțiune animală, 400 grape, multe semănători și alte unelte agricole. Fruntași la repararea uneltelor sînt țăranii muncitori din cuprinsul raioanelor Bîrlad și Zeletin.

O mare atenție se acordă de către țăranii muncitori din această regiune și problemei selecționării semințelor. Pînă acum ei au selecționat aproape 19.000 tone diferite semințe necesare pentru campania însămînțărilor de primăvară.

Printre colectiviștii din Vulcan

Însuflețiți de dorința ca în 1955 să obțină o recoltă și mai bogată decît anul trecut, membrii gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja" din satul Vulcan, raionul Sighișoara, se pregătesc de zor pentru reușita campaniei agricole de primăvară. Pînă acum cîteva zile ei au reparat 17 pluguri, 13 grape, 5 prășitoare, 5 mașini de semănat porumb precum și alte unelte agricole. Totodată, ei au ales cantitatea de orz și ovăz necesară însămînțărilor de primăvară și au procurat substanțele chimice cu care vor fi tratate semințele.

„Mai este vreme"

Comitetul executiv al sfatului popular al comunei Țintești, raionul Buzău, s-a îngrijit din vreme de identificarea uneltelor și mașinilor agricole care au nevoie de reparații. Cu aceasta însă se pare că a considerat încheiate pregătirile în vederea campaniei agricole de primăvară, fiindcă nu a luat încă nici o măsură care să asigure funcționarea din plin a celor 3 centre de reparații. Pînă acum cîteva zile, centrul de reparații nr. 2 a stat închis, iar la centrul nr. 1, deși deschis, nu s-a lucrat din cauza lipsei de cărbuni. Și în ce privește organizarea centrelor pentru selecționarea și încercarea puterii de germinație a semințelor, lucrurile sînt lăsate să meargă de la sine. Tov. Tănase D. Stan, președintele sfatului popular al comunei Țintești, subapreciind importanța pregătirii de pe acum a campaniei agricole de primăvară, motivează această stare de lucruri, afirmînd că „mai este vreme".

Îi amintim o înțeleaptă vorbă din bătrîni care spune: „nu lăsa pe mîine, ceea ce poți face azi".

Pentru ca țăranii muncitori să poată ieși la timp pe ogoare cu toate atelajele și cu tot utilajul necesar bunei desfășurări a campaniei de primăvară, pentru ca toți să poată însămînța numai semințe selecționate și tratate, pregătirile trebuie să se desfășoare din plin de pe acum.

Se impune deci ca sfatul popular din Țintești să ia toate măsurile pentru organizarea și accelerarea acestor pregătiri. Totodată trebuie desfășurată o largă acțiune de lămurire pentru transportarea la cîmp a gunoiului de grajd, în vederea îngrășării terenurilor ce urmează a fi însămînțate în primăvară.

Și-au creat condiții optime de lucru

Printre unitățile fruntașe la repararea utilajului agricol în cursul anului 1954, se numără și Centrul mecanic-Tulcea, regiunea Galați. Antrenați în întrecerea socialistă, muncitorii și tehnicienii acestui centru au reușit ca pînă la 30 septembrie să îndeplinească în întregime planul anual de producție.

Hotărîți ca și în acest an întreprinderea lor să fie fruntașă, muncitorii și tehnicienii acestei unități au creat din timp condițiile tehnico-organizatorice necesare bunei desfășurări a muncii. Astfel, de curînd ei au dat în folosință o hală pentru demontantul motoarelor și triatul pieselor, au pus în funcțiune un cărucior-macara pentru transportul motoarelor în interiorul halei de montat și au instalat o linie de montat decovil. De asemenea, în atelierele întreprinderii au verificat și reparat din timp toate dispozitivele de lucru cît și mașinile-unelte. În sectorul de reparat tractoare lucrul a fost organizat pe ansamble, stabilindu-se sarcini concrete fiecărui muncitor în parte.

Colectivul de muncă al Centrului mecanic-Tulcea luptă cu avînt sporit pentru a termina la timp și în cît mai bune condiții reparațiile capitale și curente ale tractoarelor, motoarelor și mașinilor agricole prevăzute în plan, contribuind astfel la asigurarea succesului campaniei agricole de primăvară, la dobîndirea de recolte cît mai bogate.

Ing. Toderașu Emil
corespondent

Buna organizare a muncii în sectorul zootehnic — sarcină importantă a gospodăriilor de stat

În recenta Hotărîre cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, partidul și guvernul pun în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina importantă de a spori simțitor producția de cereale, de a mări producția de furaje și suculente și pe această bază să obțină o creștere însemnată a numărului de animale și productivității lor.

Legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1955 și proiectul de Directive al celui de al doilea Congres al partidului arată căile și mijloacele concrete menite să ducă la mărirea efectivului de animale, la îmbunătățirea raselor existente și crearea de rase noi, la ridicarea productivității animalelor.

Înțelegînd importanța muncii lor pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe, numeroase colective din sectoarele zootehnice ale multor gospodării de stat s-au străduit să asigure animalelor, pe întreaga perioadă a anului, condiții bune de hrănire și întreținere, să le îngrijească după metode zootehnice înaintate. Drept urmare, aceste colective de muncă au dobîndit în cursul anului 1954 succese însemnate în dezvoltarea sectorului zootehnic. Așa, bunăoară, se prezintă situația la gospodăriile agricole de stat Chirnogi, regiunea București, Cocargeaua și Jegălia, regiunea Constanța, Vaciaș, regiunea Arad etc. unde planul de producție pe anul 1954 la produși și produse animale a fost realizat cu mult înainte de termen. Pînă la sfîrșitul anului, aceste colective au dat peste plan însemnate cantități de carne, lapte și lînă, contribuind astfel la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu produse agroalimentare.

La baza succeselor obținute în sectoarele zootehnice ale acestor unități stă o organizare temeinică a muncii și aplicarea largă și cu pricepere a metodelor înaintate zootehnice de hrănire, întreținere și reproducere a animalelor. În focul întrecerii socialiste au crescut oameni noi, muncitori destoinici ca îngrijitorul Tudor Costache, Bek Konrad și Daniel Cristina, care au obținut de la animalele pe care le au în grijă mii de litri de lapte peste prevederile planului, sute și sute de purcei mai mult decît normativele existente. Sînt însă o serie de gospodării agricole de stat care neglijează și subapreciază importanța dezvoltării sectorului zootehnic, care nu asigură condițiile de bază pentru înmulțirea efectivului de animale, pentru buna lor hrănire și întreținere în vederea creșterii continue a producției.

BRIGADA ZOOTEHNICA — VERIGA DE BAZA IN ORGANIZAREA MUNCII

Partidul ne învață — și experiența practică a dovedit din plin — că în orice domeniu de activitate, înfăptuirea sarcinilor este chezășuită în mare măsură de buna organizare a muncii. Acest principiu se cere a fi respectat întru totul și în sectorul zootehnic. Îngrijitorii de animale, încadrați în brigada zootehnică, au posibilitatea de a-și cunoaște precis obligațiile pe care le au, de a se specializa în anumite lucrări, de a se ajuta reciproc în muncă și de a avea continuitate într-un anumit loc de producție — fapt ce duce la creșterea simțului de răspundere personal și colectiv.

Nu peste tot însă conducerile administrative ale gospodăriilor agricole de stat au înțeles că brigada zootehnică este veriga de bază în organizarea muncii. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie gospodăria agricolă de stat Cluj. Aici, brigada zootehnică nu este organizată după principiile stabilite. Echipa de deservire lipsește, deoarece n-a fost creată. Membrii brigăzii lucrează la întîmplare, dezorganizat, neavînd un plan de muncă dinainte stabilit, cu sarcini concrete și răspunderi precise. Din această cauză, animalele stau în murdărie, necurățate. În grajduri, rigolele de scurgere sînt înfundate. De asemenea, nu se schimbă la timp așternutul.

Proasta întreținere a animalelor — îndeosebi a tineretului — are consecințe grave. La sfîrșitul anului 1954, peste 25 la sută din tineretul bovin nefiind dezvoltat normal, a fost reformat. Dacă nu se vor lua măsuri energice și urgente, în aceeași situație va ajunge o bună parte din tineretul bovin de la secția Huedin. Asemenea stări de lucruri, care aduc pagube mari statului nostru, nu mai pot fi îngăduite. De aceea, conducerea acestei unități este obligată să dea tot sprijinul noului brigadier Ferședi Vasile în organizarea muncii. În primul rînd, ea are datoria să-i repartizeze personalul necesar pentru completarea brigăzii zootehnice. Se impune, de asemenea, luarea unor măsuri urgente pentru deparazitarea viteilor, pentru desfundarea canalului de scurgere pînă la bazin, pentru acoperirea conductelor de apă de la bazin la jgheaburi, pentru ca să nu înghețe pe timp de ger, asigurînd astfel animalelor apa necesară. Luarea acestor măsuri și a altora — tot atît de necesare — poate face ca și la gospodăria agricolă de stat Cluj munca în sectorul zootehnic să se îmbunătățească simțitor și să dea rezultatele așteptate.

FLUCTUAȚIA BRAȚELOR DE MUNCA — FRINA IN CALEA DEZVOLTARII ȘEPTELULUI

Ca și în orice alt domeniu, și în sectorul zootehnic stabilitatea în același loc de producție a muncitorilor are o mare importanță. Un îngrijitor de animale, care are în seama sa un număr de animale pe o perioadă lungă, poate cunoaște mai bine caracterul fiecărui animal, condițiile specifice de lucru, se specializează în executarea unor anumite lucrări, muncește mai cu spor și, ca urmare, își mărește salariul. Permanetizarea muncitorilor creează condiții pentru aplicarea unor metode superioare de îngrijire și hrănire a animalelor, înlătură procedeele înapoiate de lucru și duce la promovarea noului, în ultimă instanță, la ridicarea calificării profesionale a muncitorilor.

De acest lucru nu se ține însă seama la gospodăria de stat Mediaș. În sectorul zootehnic al acestei unități, există o permanentă fluctuație a brațelor de muncă. Care sînt cauzele? În primul rînd, faptul că brigadierii zootehnici, în loc să fie sprijiniți să-și îndeplinească misiunea dată, sînt schimbați foarte des, uneori fără nici o justificare. Noii veniți, lipsiți de experiență, lucrează mai slab decît cei schimbați ca necorespunzători. Așa se prezintă, de pildă, actualul brigadier zootehnic I. Olteanu. Acesta nu cunoaște sarcinile de plan ale brigăzii, nici global și nici pe cap de vacă. Nici îngrijitorii nu le cunosc. Munca se desfășoară defectuos, la voia întîmplării, fără perspectivă. Îngrijirea animalelor — și în special a tineretului — lasă mult de dorit. Producția și productivitatea animalelor este scăzută. În asemenea situație e firesc ca și cîștigurile muncitorilor să fie mici. Muncitorii lucrează slab, cîștigă puțin și de aceea nu se simt cointeresați în creșterea producției.

Din partea conducerii administrative și a comitetului de întreprindere, există o subapreciere a muncii în sectorul zootehnic. Aceasta se reflectă și în condițiile proaste de muncă și de trai pe care le au îngrijitorii de animale. Nu s-au luat măsuri pentru crearea unui grup social, deși existau condiții.

Urmarea fluctuației brațelor de muncă este gravă; o parte din vacile de rasă Siementhal cu care era înzestrată gospodăria, au degenerat, în prezent fiind reformate. Producția de lapte a scăzut simțitor, gospodăria neîndeplinindu-și planul în anul 1954 nici în proporție de 50 la sută. Mulți dintre tăurașii ce trebuiau livrați pentru reproducție, neîntrunind însușirile de conformație și de producție ale rasei respective, nu au putut fi destinați pentru prăsilă.

Ce trebuie de făcut? Conducerea administrativă și în special comitetul de întreprindere sînt datoare a lua măsuri pentru a asigura muncitorilor condiții bune de muncă și de trai. Apoi, muncitorii trebuie sprijiniți să lucreze după metode zootehnice înaintate: hrănirea rațională a vacilor pe grupe de producție și greutate corporală, mulsul rațional, alăptarea la găleată a viteilor etc.

ASIGURAREA BAZEI FURAJERE — CONDIȚIE PRINCIPALA IN BUNA INGRIJIRE A ANIMALELOR

Oricît de bine ar fi organizată munca oricît de mult s-ar strădui muncitorii să sporească producția în sectorul zootehnic, ei nu vor reuși să dobîndească rezultatele dorite dacă nu vor avea cu ce hrăni la timp și îndestulător animalele pe care le îngrijesc. Asigurarea bazei furajere depinde în cea mai mare măsură de grija pe care o acordă conducerile administrative acestei probleme, de modul cum sînt cultivate terenurile destinate bazei furajere, de felul cum înțeleg organele de resort din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să repartizeze unităților cantitățile de concentrate și alte furajere, în raport cu efectivul de animale.

Sînt gospodării agricole de stat care, în acest an, nu și-au asigurat din producția proprie baza furajeră. Printre acestea se numără Șercaia și Mediaș, regiunea Stalin, Frasinet, regiunea București și Goești, regiunea Craiova. La aceasta din urmă, datorită lipsei de răspundere de care a dat dovadă conducerea administrativă în strîngerea și depozitarea furajelor, 12.000 kg de fîn, lucerna și trifoi au rămas timp îndelungat pe cîmp, în bătaia ploilor, mucegăind.

Necunoscînd situația din gospodăriile de stat și lucrînd superficial, birocratic, Direcția Generală Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a repartizat unităților de jos concentrate, fără să cunoască necesitățile fiecărei unități. Așa, bunăoară, gospodăriei agricole de stat Zagăr, regiunea Stalin, i s-a repartizat la începutul lunii noiembrie o cantitate de tărîțe și șroturi care-i ajunge pe 2 ani de zile la efectivul de animale existent. În același timp, altor gospodării agricole de stat din regiunea Stalin—Agnita și Rîșnov de exemplu—nu li s-a repartizat de nicăieri nici măcar un gram de tărîțe.

Este necesar ca, pentru o bună întreținere a animalelor în timpul iernii și pentru menținerea unei productivități ridicate și în această perioadă, Direcția Generală Gostat să remedieze de urgență greșelile făcute în repartizarea concentratelor și să ia măsuri pentru completarea necesarului de furaje la unitățile deficitare.

Printr-o mai bună organizare a muncii în sectoarele zootehnice, prin asigurarea unor condiții cît mai bune de hrănire și întreținere a animalelor, gospodăriile agricole de stat vor putea deveni mari producătoare de lapte, carne, grăsimi, lînă, ouă etc, contribuind astfel la sporirea produselor agroalimentare necesare aprovizionării oamenilor muncii.

Realizări din agricultura țărilor de democrație populară

R. P. CHINEZA

Mii de absolvenți ai Institutului Agronomic din Pekin lucrează astăzi în satele Chinei Populare, îndrumînd pe țăranul chinez să-și lucreze ogorul după cele mai avansate metode agrotehnice.

R. P. POLONĂ

Noi centre de cercetări agricole

Institutul central de cercetări agricole din R. P. Polonă a început organizarea de institute de cercetări în toate voevodatele în vederea rezolvării problemelor de agro și zootehnie, hidrotehnie și de conducere a agriculturii.

In voevodatul Bialystok a fost deschis un astfel de institut, care s-a specializat în problemele de cultivare a solului de turbă, sol predominant în această regiune. Activitatea institutului va contribui de asemenea la rezolvarea celor mai importante probleme de desecare și irigare, precum și de valorificare și cultivare a pășunilor și fînețelor de turbă, care constituie aproximativ 80% din suprafața totală a pășunilor și fînețelor din R. P. Polonă.

R. P. UNGARĂ

Bilanțul unei cooperative agricole de producție milionară

Sala căminului cultural al cooperativei agricole de producție „Pionierul" din localitatea Mako s-a umplut pînă la refuz cu cei 365 membri ai cooperativei și cu delegații celor 14 cooperative agricole de producție din regiune, invitați să ia parte la adunarea generală pentru încheierea bilanțului. Printre oaspeți sînt și numeroși țărani cu gospodării individuale care au venit să se convingă personal de succesele obținute de membrii cooperativei.

Anul acesta cooperativa a realizat un venit global de aproape 9 milioane forinți, din care s-au și împărțit sub formă de avans peste un milion de forinți. Acum, la încheierea bilanțului, se vor mai împărți membrilor cooperativei 1.133.736 de forinți. Cota-parte în produse și bani ce revine membrilor cooperativei depășește 4 milioane de forinți.

Membrii cooperativei au muncit anul acesta mai bine. Desfășurînd larg întrecerea socialistă. In munca lor ei au primit un ajutor însemnat din partea statului sub formă de înlesniri fiscale, reducerea tarifului pentru muncile efectuate de stațiunile de mașini și tractoare, asistența veterinară gratuită etc.

Deosebite succese a obținut cooperativa în cultivarea cepei și la creșterea animalelor. Astfel ei au obținut cîte 9.300 kg de ceapă la jugăr. Producția medie de lapte s-a ridicat de la 4,6 litri la 14,6 pe zi de la fiecare vacă.

Calculînd în bani și în produsele împărțite, fiecărui membru al cooperativei, i-au revenit anul acesta pentru o zi muncă cîte 43,74 forinți.

R. CEHOSLOVACĂ

Succese ale cooperativelor agricole unice

Rezultatele obținute de cooperativele agricole unice din regiunea Olomouc (R. Cehoslovacă) au dovedit în mod clar superioritatea marii agriculturi socialiste față de mica gospodărie individuală. Anul acesta în regiunea Olomouc recolta medie de sfeclă de zahăr a fost de 280,30 chintale la hectar în cooperativele agricole unice și de 249,90 chintale la hectar pe ogoarele țăranilor cu gospodărie individuală. In anul care a trecut membrii cooperativelor agricole unice din această regiune au obținut în medie cîte 430,90 de litri de lapte pe lună de la fiecare vacă, în timp ce țăranii cu gospodării individuale au obținut în medie numai cîte 316,40 litri de lapte pe lună de la fiecare vacă.

Cooperativa agricolă unică de producție din Loucany, regiunea Olomouc, a obținut în primele nouă luni ale anului trecut cîte 118 kg carne de vită la fiecare hectar de pășune.

Datorită productivității sporite obținută la creșterea viteilor și a păsărilor, cooperativele agricole de producție unice și-au depășit planul de predare a cotelor către stat. In primele nouă luni ale anului trecut, membrii cooperativelor din regiunea Olomouc au livrat statului 3.361.300 de litri de lapte, 1.500.000 de ouă și 801,3 tone de carne peste prevederile planului.

R. P. ALBANIA

Dezvoltarea agriculturii

Guvernul R. P. Albania acordă o atenție deosebită dezvoltării agriculturii, în trecut un sector foarte înapoiat al economiei naționale. Reforma agrară, efectuată de guvern imediat după eliberarea țării, a pus capăt regimului feudal, a suprimat marea proprietate funciară și a desființat clasa moșierilor. Pămîntul aparține astăzi celor ce-l muncesc.

Inainte de eliberare, șapte mari latifundiari, reprezentînd 0,006% din întreaga populație posedau 14.554 ha de pămînt arabil ceea ce înseamnă ca de fiecare familie reveneau în medie 2.079 ha; moșierii, care reprezentau doar 3% din întreaga populație, posedau 91.133 hectare. Datoria reformei agrare, 70.211 familii de țărani săraci și lipsiți de pămînt au primit 155.159 ha de pămînt, în afară de plantațiile de măslini și de uneltele de muncă.

Cei zece ani care au trecut de la eliberarea Albaniei au însemnat pentru țărănimea muncitoare albaneză o perioadă plină de succese.

In 1954, suprafața însămînțată a crescut cu aproximativ 170% față de anul 1938. Pe ogoarele Albaniei se cultivă în prezent bumbac, sfeclă de zahăr și alte plante industriale, care înainte aproape nu erau cunoscute aici.

In R.P. Albania au fost înființate cooperative agricole de producție în 150 sate. Paralel cu înființarea de gospodării agricole de stat, Partidul Muncii din Albania și puterea populară s-au îngrijit de înzestrarea agriculturii cu tehnica avansată. In timp ce înainte de război folosirea tractorului era un lucru cu totul necunoscut în Albania, în prezent în cele mai importante zone agricole din țară funcționează 13 S.M.T.-uri. In 1954, volumul lucrărilor executate de S.M.T.-uri a fost de 22 ori mare mare decît în 1947.

Incă din primii ani după eliberare au fost întreprinse importante lucrări de ameliorare. In 1953, suprafața irigată a fost de 55.000 hectare, iar în 1954 s-a ridicat la 72.000 hectare, dintre care 9.000 ha au fost însămînțate cu bumbac. Extinderea suprafeței irigate este rezultatul construirii de către stat și de țăranii muncitori a numeroase canale de irigație mari și mici. Marele canal de irigație Peqin-Kavaya, terminat acum doi ani, cu o lungime de 43 km, irigă 7.000 ha. Canalul de la Muzekie, care are o lungime de 38 km și care a fost pus în funcțiune în ultimii ani, este folosit la irigarea a peste 6.000 ha.

Pentru a veni în ajutorul țărănimii muncitoare, statul albanez acordă în fiecare an fonduri considerabile sub formă de credite agricole. In 1954, aceste credite au fost de 15 ori mai mari decît în 1946.

Totodată se acordă o importanță deosebită formării de cadre pentru agricultură.

R. P. BULGARIA

Extinderea plantărilor forestiere

In R. P. Bulgaria lucrările de împădurire au luat o deosebită amploare după 9 septembrie 1944. Daca înainte de această dată suprafața plantațiilor forestiere se ridica la 107.408,7 hectare, în cei zece ani de democrație populară ea a atins 327.773 hectare. In mai puțin de trei ani, numai în ținuturile din nord-estul R. P. Bulgaria au fost plantate 6.510 hectare de perdele forestiere.

Folosind experiența silvicultorilor sovietici și datorită ajutorului direct al specialiștilor sovietici, silvicultorii bulgari obțin succese tot mai însemnate.

In cursul celui de al doilea plan cincinal se prevede împădurirea a încă 225.000 hectare de pămînt, precum și aplicarea unor serii de măsuri menite să asigure ameliorarea pădurilor existente și a creșterii producției forestiere. Vor fi valorificate pămînturile situate pe malurile rîurilor, se vor crea perdele forestiere pe pămînturile supuse eroziunilor și vor fi plantate perdele forestiere în vederea îmbunătățirii condițiilor climatice și atenuării acțiunii dăunătoare a vînturilor uscate asupra culturilor. Realizarea acestor măsuri va aduce o contribuție de seamă la creșterea producției agricole și la aprovizionarea industriei naționale cu astfel de materii prime cum sînt substanțele tanante, celuloza, fibrele artificiale, etc.

Datorită avîntului în muncă al lucrătorilor de la exploatările forestiere din R. P. Bulgaria și datorită ajutorului voluntar acordat pe scară largă de către întreaga populație a țarii, s-au putut obține rezultate remarcabile în opera de transformare a naturii R. P. Bulgaria prin plantări forestiere de mare amploare.

R. D. GERMANĂ

La una din fabricile de mașini și utilaj agricol din Leipzig sînt montate noile mașini de semănat cartofi de tip „Schatzgrüber" care vor lucra în primăvara acestui an pe ogoarele R. D. Germane.

Popoarele își unesc eforturile împotriva renașterii Wehrmachtului hitlerist!

Pentru tratative înainte de reînarmarea germană

PARIS 5 (Agerpres) — „L'Humanité" publică un articol de Pierre Courtade în care demască eforturile zadarnice ale ziarelor de dreapta de a demonstra că răspunsurile lui G. M. Malenkov la întrebările puse de reprezentantul societății americane de televiziune și jurnale de actualități „Telenews" ar dovedi că ratificarea acordurilor de la Paris nu poate împiedica tratativele cu Uniunea Sovietică. „Este suficient să se citească textul răspunsurilor scrie Pierre Courtade, pentru a înlătura orice interpretări care, după cum a spus G. M. Malenkov, tind să cultive iluzii în rîndul opiniei publice..

Dacă acordurile de la Londra și Paris vor fi în cele din urmă ratificate, dacă noul wehrmacht va fi creat nu încape nici o îndoială că măsurile anunțate de participanții la conferința de la Moscova vor fi traduse în viață. De asemenea nu încape nici o îndoială că în acest caz încercările de a rezolva problema reunificării Germaniei, se vor lovi de un fapt împlinit care în mod practic va fi ireparabil.

Guvernul francez cunoaște toate acestea. Fapt este însă că acest guvern, la fel ca și guvernele de la Londra și Washington, nu dorește rezolvarea problemei germane.

Patrioții francezi intensifică lupta

PARIS (Agerpres). — Lupta poporului francez pentru împiedicarea aplicării acordurilor de la Paris și pentru a determina Consiliul Republicii (care se va pronunța în februarie) să respingă acordurile de la Paris continuă cu o intensitate sporită.

Potrivit relatărilor ziarului „L'Humanité", chiar în seara zilei cînd poporul Franței a luat cunoștință de ratificarea acordurilor împotriva voinței sale, „Comitetul pentru unitatea de acțiune în lupta împotriva înarmării Germaniei occidentale" din Bagnolet a dat publicității o declarație.

Feroviarii din Perigueux au semnat următoarea declarație, adresată acelor deputați din Adunarea Națională care, trecînd peste voința poporului francez, au votat în favoarea înarmării Germaniei occidentale.

„Domnilor deputați Lacoste, Pradeau, Delbos, Laforet! Voi ați trădat mandatele pe care le-ați primit. Voi ați trădat Franța. Numele vostru este înscris pentru totdeauna între numele celor 287 de deputați care au hotărît să redea armele călăilor naziști.

Noi, feroviarii din Perigueux, credincioși memoriei martirilor noștri, proclamăm cu hotărîre atașamentul nostru față de cauza păcii și a independenței Franței și vom face să eșueze hotărîrea voastră de a reînvia Wehrmachtul.

Hotărîrea finală va fi a noastră. Poporul va fi cel care va spune ultimul cuvînt !".

De asemenea, la Perigueux, imediat după ce s-a aflat rezultatul votului din Adunarea Națională, numeroase personalități din localitate, aparținînd tuturor categoriilor sociale și cu cele mai diferite convingeri politice, s-au îndreptat spre monumentul ridicat în memoria eroilor din rezistență căzuți în lupta împotriva cotropitorilor fasciști, unde au depus o jerbă purtînd următoarea inscripție: „Spunem NU înarmării Germaniei occidentale"

Cu acest prilej, primarul adjunct al orașului Perigueux, Philippon (membru al partidului R.P.F.) a declarat: „Depunem o jerbă la monumentul victimelor barbariei naziștilor, a acelor naziști cărora unii deputați au hotărît să le redea armele crimei. Dar lupta nu s-a terminat. Prin unitatea noastră de acțiune vom face să eșueze planurile de înarmare a Germaniei occidentale".

„Să nu se mai repete"

In Olanda se desfășoară o largă mișcare de protest împotriva reînarmării Germaniei occidentale sub lozinca „Să nu se mai repete". Din comitetul care a inițiat această mișcare fac parte personalități și oameni de cele mai diferite convingeri politice

Recent, la Amsterdam a avut loc un mare miting de protest împotriva participării Olandei la acordurile de la Londra și Paris.

Reprezentantul Uniunii socialiștilor, H. Langendijk, a subliniat că „a merge alături de cei ce doresc reînarmarea Germaniei occidentale înseamnă a avea o atitudine similară spărgătorilor de greve".

Participanții la miting au trimis o telegramă celor două Camere ale parlamentului olandez, cerînd respingerea acordurilor de la Paris. Ei au adresat o telegramă și lui Ollenhauer, șeful partidului social-democrat din Germania occidentală, cerîndu-i să rămînă ferm pe poziția sa împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

Poporul belgian respinge acordurile de la Paris

BRUXELLES 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Opinia publică progresistă din Belgia își intensifică lupta împotriva acordurilor de la Londra și Paris care prevăd înarmarea Germaniei occidentale.

După cum relatează ziarul „Le Drapeau Rouge", la 3 ianuarie a avut loc în orașul Binche (provincia Hainaut) un miting în cadrul căruia a luat cuvîntul Isabelle Blum, cunoscută luptătoare pentru pace, laureată a Premiului Stalin pentru pace. Ea a vorbit despre adunarea luptătorilor pentru pace care a avut loc recent la Bruxelles și la care a fost adoptată o rezoluție de protest împotriva reînvierii militarismului german.

Numeroși participanți la miting au semnat rezoluția de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Organizația progresistă „Uniunea femeilor" continuă să strîngă în diferite orașe ale țării semnături pe rezoluția de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Germania nu trebuie să fie teatru de război

BONN 5 (Agerpres). — Publicația vest-germană „Militärpolitisches Forum" publică un articol semnat de von Holb, în care atrage atenția asupra primejdiei pe care o reprezintă un viitor război pentru poporul german. Holb scrie între altele: „Spațiul vest-german, care constituie în mod provizoriu Republica federală, ar fi transformat într-un pustiu ca urmare a folosirii tactice și strategice a armelor atomice. Europa, după războiul de 30 de ani, poate fi denumită paradis în comparație cu felul cum s-ar prezenta în urma războiului atomic".

In sprijinul afirmațiilor sale, autorul articolului citează pe fizicianul atomist american, Ralph Lapp, care a arătat în cartea sa intitulată „Noua forță — despre atom și oameni" apărută în 1953 că „utilizarea armelor de distrugere în masă ar cauza pierderi imense de oameni și bunuri". „Acest expert american, scrie ziaristul german Holb, critică deschis atitudinea guvernului american față de problema interzicerii armei atomice" Lapp e de părere că arma atomică prezintă pentru întreaga omenire o amenințare pentru pace, încît orice om cu rațiune ar trebui să insiste „pentru folosirea tuturor mijloacelor în vederea realizării unei înțelegeri internaționale care să ducă la interzicerea armei atomice". Examinînd pe larg implicațiile politicii S. U. A. de refacere a militarismului german în cadrul acordurilor de la Paris, ziaristul vest-german Holb subliniază că „Germania occidentală înglobată în N. A. T. O. ar deveni teatrul viitorului război atomic" și că prima victimă a acestui război ar fi „populația civilă din orașele germane". In încheierea articolului el se adresează soldaților germani care au luptat în două războaie mondiale „...Aceștia, scrie Holb, se află în fața unei probleme de conștiință și trebuie să facă uz de toate mijloacele politice pentru a împiedica în ceasul al doisprezecelea nimicirea poporului nostru".

Scurte știri

● Primele zile ale noului an în sudul Uzbekistanului au fost călduroase și însorite. In multe raioane din regiunea Surhan-Darünsk a început campania de însămînțări ale culturilor de cereale.

● Agenția Vietnameză de Informații anunță că la 3 ianuarie au sosit la Hanoi 3.300 tone de orez și 3 milioane de metri de pînză oferite în dar populației din Republica Democrată Vietnam de către Crucea Roșie din R. P. Chineză.

● Senatul Afganistanului a ratificat acordul comercial sovieto-afgan semnat la 5 decembrie anul trecut.

● Paralel cu „manevrele mixte" efectuate în apele oceanului Atlantic și ale mării Mediterane de unități ale marinei militare a S. U. A. și cele ale Spaniei, porturile spaniole primesc în ultimul timp „vizite de prietenie" tot mai frecvente ale vaselor de război americane. După cum anunță corespondentul din Madrid al agenției France Presse, ministrul Informațiilor al Spaniei a comunicat presei că zece porturi spaniole, printre care Valencia, Cadiz, Cartagina, Malagag și altele, vor primi între 8 și 15 ianuarie vizita flotei a șasea americană din Mediterana.

● După cum transmite corespondentul din New York al ziarului „Dagens Nyheter", ambasada suedeză din Washington a pus din nou în vedere Departamentului de stat al S. U. A. că exportatorii suedezi sînt nemulțumiți de politica vamală americană care provoacă „multe dificultăți exportatorilor suedezi, și, fără îndoială, și exportatorilor din alte țări".

Primirea de către Ciu En-lai a secretarului general al O. N. U.

PEKIN 5 (Agerpres). — La 5 ianuarie a sosit la Pekin, Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

*

PEKIN 5 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 5 ianuarie, Ciu En-lai, Premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze a avut o întrevedere cu Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. La întrevedere a asistat Cian Han-fu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Chineze.

*

PEKIN 5 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 5 ianuarie, Ciu En-lai, Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze și ministru al Afacerilor Externe, a oferit o recepție în cinstea lui Dag Hammarskjoeld, secretar general al Organizației Națiunilor Unite și a persoanelor care-l însoțesc.

La recepție au participat Cen I, locțiitor al Premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze: Si Cijun-siun, secretar general al Consiliului de Stat: miniștri: Cian Han-fu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și Pin Cen, primarul orașului Pekin.

Au fost de asemenea prezenți membri marcanți ai Comitetului chinez pentru apărarea păcii, ai Institutului popular chinez pentru Afacerile Externe, ai Asociației populare chineze pentru relațiile culturale cu străinătatea, ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești.

La recepție au mai participat ambasadorii la Pekin ai Cehoslovaciei, Poloniei, Indiei, Suediei, Romîniei, Mongoliei, R.P.D. Coreene, Uniunii Sovietice, Bulgariei, Albaniei și Ungariei; trimișii Finlandei, Danemarcei și Elveției în R. P. Chineză; însărcinații cu afaceri ai Angliei și Olandei, însărcinații cu afaceri ad interim ai Norvegiei, Pakistanului, Birmaniei, R.D. Vietnam și R.D. Germane; prim-secretarul ambasadei Indoneziei la Pekin.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Apropiatul turneu al lui Mendès-France

După cum transmite agenția France Presse, la Bonn a sosit Jean-Marie-Soutou, director adjunct al cabinetului lui Mendes-France, pentru a pregăti întrevederea anunțată pentru prima jumătate a lunii ianuarie dintre primul ministru francez, Mendès-France și cancelarul vest-german, Adenauer.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, în cadrul acestei întrevederi, care va avea loc la Baden-Baden (Germania occidentală), se va discuta problema Saarului, problema „poolului armamentelor" și problema așa-numitei colaborări economice dintre Franța și Germania occidentală.

● Potrivit relatărilor agenției France Presse, primul ministru francez, Mendès-France, va întreprinde o călătorie la Roma, la începutul lunii ianuarie, unde se va întîlni cu primul ministru italian Mario Scelba. În cadrul acestei întîlniri vor fi discutate probleme privind înarmarea Germaniei occidentale, problema colaborării economice franco-italiene și altele.

Neliniște și îndoială în rîndul cercurilor agresive din S. U. A.

Se știe cu cîtă înfrigurare au așteptat diplomații Washingtonului, in frunte cu domnul Dulles, rezultatul votului Adunării Naționale franceze privind ratificarea acordurilor de la Paris. In zilele cînd în palatul Bourbon, Mendes-France făcea eforturi disperate pentru a smulge unei neînsemnate majorități parlamentare votul favorabil ratificării planurilor de refacere a militarismului german agresiv, Dulles și ciracii săi din S.U.A. și din Europa nu și-au îngăduit nici o clipă de răgaz.

Asudînd la fel de tare ca și Mendes-France, domnii Dulles, Churchill, Eden, Adenauer și compania au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a sprijini pe omul care și-a legat numele de reînvierea Wehrmachtului revanșard. N-a fost precupețit nici un efort și s-au folosit toate armele de care dispune diplomația „de pe poziții de forță" a Washingtonului: amenințări, calomnii, presiuni, șantaj. Cînd în sfîrșit Mendes-France a reușit să capete, după nenumărate și felurite manevre, acea jalnică majoritate de 27 voturi, era de așteptat ca Dulles și adepții săi să fie entuziasmați. Acest lucru după cît se pare nu s-a întîmplat însă. Dimpotrivă, după aflarea rezultatului votului s-a remarcat în rîndurile cercurilor politice americane, engleze și vest-germane, și cu atît mai mult în cercurile politice franceze, o atmosferă de îndoială și neliniște. Domnul Dulles n-a reușit să mascheze lipsa de entuziasm, nici măcar la conferința de presă pe care a convocat-o imediat după încheierea lucrărilor Adunării Naționale franceze.

Dacă diplomații dolarului și cei ce-l servesc cu credință au mai încercat pe ici pe colo să-și facă curaj și să prezinte rezultatul votului obținut cu atîtea eforturi de Mendes-France ca un succes al politicii blocului Atlantic, apoi ziarele apusene și chiar americane au fost foarte rezervate în aprecieri. De pildă ziarele burgheze din Franța, care înainte de încheierea lucrărilor Adunării Naționale franceze i-au ridicat multe osanale lui Mendès-France a doua zi după slăbuța victorie a partizanilor remilitarizării Germaniei occidentale n-au mai îndrăznit să-l ridice în slăvi. Și cum mai puteau ele să facă acest lucru cînd s-a vădit clar că cele 27 de voturi pe care Mendes-France le-a smuls Adunării Naționale în favoarea reînvierii militarismului german nu reprezintă voința celor 40 milioane de francezi? Acest lucru l-au înțeles destul de bine și stăpînii „superman-ului" (supra om, așa l-au numit diplomații de la Washington pe Mendes-France). De aceea și atmosfera care domnește în rîndurile acestor stăpîni este plină de îndoială și neliniște. In legătură cu aceasta agenția „France Presse" transmite din Washington: „Redusa majoritate cu care au fost adoptate de către Adunarea Națională acordurile de la Paris a impresionat puternic o mare parte a opiniei publice și a presei... Sînt numeroși cei care au tras concluzia că reînarmarea germană a fost adoptată împotriva voinței Franței".

In această situație este limpede că pentru susținătorii lui Mendes-France, — unitatea țărilor occidentale — despre care a spumegat premierul francez tot timpul cît au ținut dezbaterile Adunării Naționale nu le apare de loc garantată. Ei au fost siliți să înțeleagă că poporul francez se opune acestei „unități" în care urmează să fie înglobat dușmanul său de veacuri, militarismul agresiv german.

Votul smuls celor 287 de deputați francezi, vot despre care Mendes-France spunea ca va salva unitatea „Blocului Nord-Atlantic" n-a făcut altceva decît să scoată și mai mult la iveală divergențele existente între țările care fac parte din acest bloc. De aceea nu-i de mirare că cercurile guvernante americane care amenințau Franța cu izolarea, dacă nu va ratifica acordurile de la Paris, acum după ce Mendes-France a obținut această ratificare, lasă să se întrevadă că nu pun bază pe hotărîrea Parlamentului francez și că vor continua politica de izolare a Franței. In legătură cu aceasta ziarul englez „Observer" scria: „In ciuda rezultatului dezbaterilor din Parlamentul francez, favorabil Uniunii europene, guvernul american ar fi hotărît să acorde în viitor o încredere mai mică Franței".

Deci cu toate că Mendes-France a făcut totul pentru a nu-i nemulțumi pe guvernanții americani, obținînd o hotărîre parlamentară potrivnică voinței poporului francez și intereselor vitale ale Franței, Washingtonul n-a fost satisfăcut. Nemulțumirea diplomaților de la Casa Albă nu-i lipsită de temei. Ei știu că nu-și pot face nici un fel de iluzii în ce privește participarea poporului francez la realizarea planurilor lor războinice în Europa. Ei mai știu de asemenea că cele 27 de voturi obținute cu atîtea chinuri de Mendes-France nu înseamnă de fapt definitiva legiferare a acordurilor de la Paris. Pentru definitiva lor ratificare, acordurile vor mai trebui să treacă și prin cea de-a doua Cameră a Parlamentului, Consiliul Republicii care urmează să confirme votul dat de Adunarea Națională. Consiliul Republicii trebuie să-și spună părerea la o sută de zile de la exprimarea votului Adunării Naționale. In acest răstimp lupta poporului francez împotriva remilitarizării Germaniei occidentale va lua o amploare și mai mare. Poporul francez care spune un NU! hotărît votului dat de slaba majoritate parlamentară, va face totul pentru a împiedica refacerea Wehrmachtului hitlerist la granițele sale. El va cere Consiliului Republicii să respingă hotărîrea impusă Adunării Naționale franceze de către cercurile agresive americane prin actualul guvern al Franței.

Franța nu și-a spus încă definitiv cuvîntul. Și cuvîntul său oricît se va strădui Mendes-France și sprijitorii săi nu va fi niciodată cel pe care încearcă să i-l impună cercurile agresive americane. Iată de ce domnii Dulles și adepții săi din Europa au motive să fie neliniștiți și să se îndoiască de reușita planurilor lor.

Puternice furtuni în Europa occidentală

LONDRA 5 (Agerpres). — In Europa occidentală continuă să bîntuie puternice furtuni

Vîntul, zăpada și poleiul au provocat numeroase accidente în nord-vestul Europei. In Suedia centrală termometrul a coborît la —34°.

In Norvegia furtuna a provocat mari pagube materiale. Numeroase case au fost distruse sau deteriorate. Intr-o serie de regiuni au fost întrerupte legăturile telefonice.

In Anglia, în special în vestul și sud-vestul țării, zăpada îngrămădită de vînt a atins o înălțime de patru metri. Numeroase sate sînt izolate.

Portul Great Yarmouth a trebuit să fie închis în mod provizoriu. In largul mării, în apropiere de Yorkshire, petrolierul britanic „Royal Crown" de 11.000 tone se află în primejdie.

Agenția France Presse anunță că în estul Belgiei poleiul „a transformat șoselele în patinoare". In Belgia și Olanda traficul fluvial este paralizat.

Timpul probabil

pentru zilele de 7,8,9 ianuarie 1955

Vremea se menține rece și geroasă în jumătatea de miazănoapte-răsărit a țării. Cerul devine schimbător, în afară de partea de miazăzi-răsărit, unde rămîne noros.

Vîntul va sufla slab în Transilvania și moderat în celelalte regiuni, afară de Dobrogea și Bărăgan, unde va bate tare dinspre răsărit.

Temperatura în scădere la începutul intervalului apoi staționară, va coborî noaptea sub minus 20 grade în partea de miazănoapte-răsărit a țării și între minus 10 și minus 20 în celelalte regiuni. Temperaturile maxime vor fi cuprinse între minus 10 și minus 2 grade avînd tendință de creștere ușoară spre sfîrșitul intervalului. Pămîntul va fi acoperit cu zăpadă în toată țara. Grosimea stratului de zăpadă va varia între 1 centimetru în răsărit și 30 cm în regiunea de deal. In regiunea de munte stratul de zăpadă va fi mai mare. Adîncimea de pătrundere a înghețului în pămînt va fi cuprinsă între 1 cm și 16 cm. In partea de miazănoapte și în regiunea de munte pătrunderea va fi mai adîncă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.